

TERÉZVÁROSI

Játékvár

PROGRAM

2007

Terézvárosi Önkormányzat Óvodája
 JÁTÉKVÁR
 1062 Budapest, VI., Lendvay u. 24.

KIEGÉSZÍTÉS

A Terézvárosi JÁTÉKVÁR programhoz

2006. december 1.-én az intézményben vezetőváltás történt.

A program elkészültét követően több kolléga elment, és jöttek újak, ezért az aktuális testületi névsort a következőkben adjuk meg:

Balogh Bálintné	intézményvezető
Kis Ágnes	vezető helyettes
Baksay Lászlóné	óvodapedagógus
Becsei Zsolt	óvodapedagógus
Csát Hajnalka	óvodapedagógus – kihelyezve a Bajza u. iskolába
Csomor Katalin	óvodapedagógus
Horváth Szilvia	óvodapedagógus
Kiss Anita	óvodapedagógus
Kustra Erika	óvodapedagógus
Mészáros Éva	óvodapedagógus
Szatmáriné Pfarcz Éva	óvodapedagógus
Szojka Diána Noémi	óvodapedagógus
Tóth Viktória	óvodapedagógus
Várvári Tünde	óvodapedagógus
Osváth Emese	pedagógus asszisztens

Debreczeni Angéla	GYED
Dombai Anikó	GYED
Kis Tünde	GYED

Az intézmény nevelőtestületének valamennyi tagja a programba foglaltak megvalósításán dolgozik.

A program megvalósításáért felelősséget vállal:

Balogh Bálintné sk.
 intézményvezető

Tartalom

Bevezetés – programtörténet	6.
1. Az óvoda célrendszer	
1. 1 Általános nevelési céljaink	8.
1. 2 A helyi nevelési program nevelésfilozófiájának háttere	9.
2. Az óvoda feltételrendszer	
2. 1 Személyi feltételek	10.
2. 2 Tárgyi feltételek	11.
2. 3 Az óvoda működési rendje és a napi élet szervezése	12.
2. 3. 1 Az óvoda napirendje	13.
2. 3. 2 Az óvoda heti rendje	15.
3. A Program kapcsolatrendszere	
3. 1 A pedagógus-gyermek kapcsolata	16.
3. 2 Az intézmény és a szülői ház kapcsolatrendszere	18.
3. 3 A pedagógus - pedagógus kapcsolata	21.
3. 4 Kapcsolattartás a programot meghatározó társintézményekkel	22.
4. A Program nevelésméleti rendszere	
4. 1 Az egészséges és kultúrált életre nevelés	23.
4. 2 Az érzelmi nevelés és a szocializáció biztosítása	25.
4. 3 Az értelmi fejlesztés, nevelés biztosítása	27.
5. A Program tevékenységrendszere	
5. 1 Játék	33.
5. 2 Munka	35.
5. 3 Tanulás	38.
5. 3. 1 Mozgás	42.
5. 3. 2 Kommunikációs-anyanyelvi képességfejlesztés	43.
5. 3. 3 Mi világunk -környezetünk tevékeny megismerése - matematikai tapasztalatok gyűjtése	44.
5. 3. 4 Hallható világ - zenei képességek fejlesztése	46.
5. 3. 5 Vizuális világ - vizuális képességfejlesztés	48.

6.A fejlődés várható jellemzői az óvodáskor végére	49.
6.1 Az egészséges és kultúrált nevelés	49.
6.2 Érzelmi nevelési szocializáció	50.
6.3 Értelmi fejlettség kialakulása	50.
6.4 Játék	50.
6.5 Munka	51.
6.6 Tanulás	51.
6.6.1 Mozgás	51.
6.6.2 Kommunikációs anyanyelvi képesség	51.
6.6.3 Mi világunk – a környezet tevékeny megismerése – matematikai tapasztalatok gyűjtése	51.
6.6.4 Hallható világ – zenei képességek	52.
6.6.5 Vizuális világ – vizuális képesség fejlesztése	52.
7. Az ismeretszerzési folyamatok kiegészítő tevékenységek az óvodában	53.
8. Módszertani ajánlat a tevékenységrendszer kialakításához	55.
9. Gyermekvédelem	56.
9.1 A gyermekvédelmi megbízott feladatai	56.
9.2 Pedagógusok feladatai	57.
9.3 Gyakorlati megvalósítás az óvodában	57.
9.3.1 A probléma feltárása	57.
9.3.2 Okai	57.
9.3.3 Intézkedési terv	58.
10. Óvodánkba jelentkező sajátos nevelési igényű és eltérő szociokulturális háttérrel rendelkező gyermekek integrálása	59.
Irodalmi jegyzék	60.
Legitimációs záradék	63.
Mellékletek:	
665.	
1. sz. Óvodai tevékenységrendszerünk megvalósítása - Freinet technikák	66.
2. sz. Tervezés, értékelés az óvodánkban, Freinet technikával	77.

3. sz. Tervezési minta	82.
4. sz. Nevelőtestületi jegyzőkönyv	85.
5. sz. Szülői munkaközösség jegyzőkönyve	90.
6.sz. Eszköz- és felszerelés jegyzék	91.

Bevezetés

Programtörténet

Az óvodahálózat és az óvoda nevelőmunkájának fejlődését - fejlesztését - mindenhol - a mindenkori gazdasági, társadalmi körülmények, a közoktatás-politika alakulása, és az iskolák feladataiból adódó igények kölcsönhatása határozza meg.

Ennek megfelelően változik az óvoda feladatrendszere, a nevelés értelmezése, szerepe.

A társadalmi elvárások, a nevelésügyi dokumentumok cél-, feladat- és követelményrendszere a nevelőtestület és a pedagógus személyiségének közvetítésével jut el a gyermekekhez. A nevelési rendszer hatékonysága a pedagógus irányító-szervező tevékenységével függ össze.

A neveléssel foglalkozó kutatások világszerte azt vizsgálják, hogy melyek a gyerekek tényleges testi, lelki, szellemi szükségletei ebben az életkorban, amelyeknek értő kielégítése valóban a legkedvezőbb körülményeket teremti meg a gyermek fejlődéséhez.

Intézményünk a kerület legjobb adottságaival rendelkező részén épült.

Az intézmény külső és belső feltételrendszere biztosította a 3-8 éves gyermekek számára a programban megfogalmazott célkitűzések és feladatok megvalósulását.

Munkánk eredményességét igazolja vissza az a nagyfokú szülői érdeklődés és jelentkezés, ami minden évben többszörös túljelentkezést eredményezett.

Ismételt útkeresésünk a program aktualizálásával a gyermekekre szabott helyi nevelési rendszerre irányult: olyan szerkezeti felépítést és programot kerestünk, mely képes biztosítani a 3-8 éves korú gyermekek harmonikus személyiség fejlődését. A program az Óvodai Nevelés Országos alapprogramjában leírtakat alapul véve, sajátos, egyedi stratégiával dolgozza fel a kibővített tartalmakat.

Nevelésfilozófiánkat a jövőben is fent kívánjuk tartani, speciális gyakorlati elemekkel bővítve, mely meghatározza mindennapi életünket. A nevelőtestület által kialakított és folyamatosan fejlesztett feltételrendszerünk garanciája az eredményes megvalósításnak.

1. Az óvoda célrendszere

A mindenkori társadalom kultúrájával, szokásaival, értékrendjével mindig meghatározza a nevelés célkitűzéseit.

Programunk olyan pedagógiai program, amely tevékenységre épített, témaközpontú elrendezéssel közvetített ismeretszerzési folyamat, Freinet elemekkel.

A társadalmi beilleszkedésre való felkészítés és a személyiségformálás egységes határfolyamattá szerveződik a programban.

Felfogásunkban a gyermek aktív, autonóm, társas és társadalmi személyiség, akinek jogai vannak és alapvető szüksége, a fizikai és a lelki biztonság.

1.1 Általános nevelési céljaink

- a 3-8 éves gyermek harmonikus fejlődésének elősegítése, minden gyermek kapja meg a neki legmegfelelőbb gondoskodást, nevelést
- nyitott és rugalmas rendszerben fejlődhessenek gyermekeink, egyéni szükségleteinek megfelelően,
- a gyermeki szabad önkifejezés, szabad öntevékenység, szabadságvágy tiszteletben tartása,
- olyan képességek birtokába juttatni a gyermeket, amelyek megkönnyítik számára az iskolakezdést.

Feladat:

- a gyermeki személyiségjogok és szükségletek - azaz a gyermeki méltóság tiszteletben tartása, elismerve a család elsődleges jogát a nevelésben, speciális kapcsolattartási formákkal,
- a gyermekek adottságait, fejlettségi szintjeit figyelembe vevő tevékenységközpontú pedagógiával, tevékenykedtetéssel, a készség, képesség kibontakoztatása,
- a gyermeki szükségletek szabad kibontakoztatása az egyéni és életkori sajátosságok figyelembevételével, az optimális feltételek biztosításával,
- az öntevékenykedéssel, önkibontakoztatással, a gyermeki szabadság tiszteletben tartása,
- más, sajátos kultúrrétegből érkező gyermekek kultúrájának, figyelembevétele, gazdag pedagógiai ismerettel,
- az eltérő egészségű és táplálkozási problémákkal küzdő gyermekek, - mindennapi ellátása, speciális szükségleteinek biztosításával

1.2 A helyi nevelési program nevelésfilozófiájának háttere

Tevékenységen, tevékenykedtetésen azt értjük, hogy óvodásaink saját cselekvéseiben, tevékenységeikben keresztül és másokkal való együttműködésben jutnak el új ismeretek birtokába, sajátítanak el készségeket és képességeket, melyek egymást szolgálják saját személyiségük szabad fejlődését és segítik szocializálódásukat a társadalomban

A témaközpontú azt jelenti, hogy a természeti, társadalmi környezetből (A MI VILÁGUNK) a 4 évszak témakörein keresztül történik a közvetlen környezet tevékeny megismerése, hiszen az óvoda, mint nevelési intézmény nem függetleníthető a környezeti hatásoktól. A mindenkori társadalom kultúrájával, szokásaival, értékrendjével mindig meghatározza a nevelés célkitűzéseit, de figyelembe kell vennünk a helyi elvárásokat, lehetőségeket.

Az intézmény szélesebben értelmezi az óvoda tevékenységeinek körét, nem áll meg az óvoda belső világában, hanem a kognitív teljesítményeken kívül a teljes személyiség megnyilvánulásaira, kíváncsiságaira épít

Az óvodában a témaköröket műveltségalapozó jellegűnek tekintjük, mely által képessé válnak a gyermekek az iskolába lépésre.

A témaközpontú elrendezéssel közvetített ismerettartalmakat az alábbiak szerint valósítjuk meg a különböző életszakaszokban:

- 3-4 éves korig - cselekvő, alapozó ,
- 4-5 éves korig - cselekvő, tervező
- 5-8 éves korig - már elvonatkoztatni képes

Az ismerettár építése a gyermek közvetlen környezetétől halad az ismeretlen területek felé, figyelembe véve az egyéni és csoportos szükségleteket és fejlettséget.

2. Az óvoda feltételrendszere

2.1 Személyi feltételek

Az óvoda folyamatos nevelő-oktató munkájához személyi alapfeltételként óvodapedagógusi felsőfokú végzettség mellett, a sokszínű tevékenységrendszerhez igazított kiegészítő végzettséggel rendelkező pedagógus személye szükséges. Programunk megvalósításához elengedhetetlen a hagyományos pedagógus szerepkör megváltoztatása, átértelmezése.

A Program a pedagógusoktól facilitátori és konzulensi szerepkört kíván meg, amelyre jellemző, hogy a pedagógus háttérből irányít, tanácsot ad, moderál, és megfelel az alábbi elvárásoknak:

- elméletileg és módszertanilag felkészült
- képes felkelteni és fenntartani a motivácót
- szervezi, biztosítja a sokoldalú tapasztalatszerzést
- segíti kialakulni a gyermekek önismeretét, fejleszti önbizalmukat
- lehetőséget teremt az önállóság kialakításához
- folyamatosan továbbképzzi magát
- alkalmazni tudja az új eljárásokat

A program megvalósulását az alábbi szakemberek, segítők támogatják:

- logopédus
- pszichológus

- dietetikus - atópiás egyének kezelésére

- táplálkozási és allergológiai szakember

- orvos

- szakképzett dajka

- óvodatitkár

- gondnok, karbantartó

Napi munkánk szerves részét képezik a kiegészítő tevékenységek, melyekhez biztosítjuk a speciális szakmai végzettséggel rendelkező személyeket:

- háztartási ismeretek
- növény és állatgondozás
- idegen nyelv
- mozgáskultúra fejlesztés

A személyi feltételek biztosítása fontos tényező a program megvalósításában

2.2 Tárgyi feltételek

A programunkhoz szükséges eszközöket, felszereléseket az óvoda teljes körűen biztosítja.

A csoportszobák berendezésénél figyelembe vesszük, hogy speciális műhelyeink zavartalanul működhessenek.

Ezeket szükség szerint elkülönítjük egymástól. (kuckósítás)

A csoportszobán belül működtetett műhelyeink:

- MESEVÁR - mese, tánc, dramatizálás
- LEKVÁR - sütés, főzés, háztartás, éléskamra
- HOMOK VÁR - állatgondozás,
- MŰHELY – barkácsolás
- PIACTÉR – beszélgető kör
- ZENEVÁR – ének-zene

Csoportszobán kívül:

- LOVAGVÁR – tornaterem
- HOMOKVÁR – kertészkedés az udvaron
- KÉPTÁR – technika terem (média szoba)

Többcélú foglalkoztatásra alkalmas helyiségcsoportok:

- logopédiai, pszichológiai szoba
- orvosi szoba
- fejlesztő szoba

Hagyományőrző és hagyományteremtő eszközök, amelyek a közösséghez tartozást erősítik és jelképezik:

- cégtábla, jelvény , újság, pólóing, zászló, sapka, matrica, kendővel

A Program tervezéséhez nélkülözhetetlen és elengedhetetlen alapidokumentáció

- csoportnapló
- fejlesztőnapló
- segédanyagok, munkafüzetek, feladatlapok

Intézményünk a nevelési program végrehajtásához szükséges, nevelői munkát segítő, törvényben meghatározott eszközökkel és felszerelésekkel rendelkezik.

2.3 Az óvoda működési rendje és a napi élet szervezése

A csoportok létszáma a törvényben meghatározottak és a fenntartói elvárásoknak megfelelően szervezett.

Csoportjaink összetétele a mindenkori jelentkezők életkorától, létszámának arányától függ.

A rugalmas napirend kialakítása a gyermeki szabad önkifejezést, az életkornak megfelelő fejlődést teszi lehetővé.

Napirendünkre a rugalmasság mellett a folyamatosság, a tevékenykedtetés a legjellemzőbb.

Az óvoda reggel 6 órától délután 6 óráig tart nyitva.

Az óvodában dolgozó pedagógus pár heti váltásban az Oktatási Törvény illetve az érvényes jogszabályok által meghatározott munkaidőben és óraszámában látja el feladatát. A speciális feladatok ellátását a Szervezeti és működési szabályzatban, valamint az IMIP-ben és a munkaköri leírásokban rögzítettük.

2.3.1. Az óvoda napirendje

A gyermek és a csoportok önállóságának érvényesítése mellett óvodai napirendünk tág időkeretet biztosít a különböző tevékenységek folyamatosságának biztosításához. Felfogásunkban a napirend rugalmassága igazodik a gyermekcsoportok igényeihez.

Szokás-szabályrendszerünket az együtt kialakított szabályalkotás technikájával alakítjuk ki, amivel megteremtjük a nyugodt napi életet. Gyermekeink életkorához igazított időkeretet biztosítunk a játéknak és a munka jellegű tevékenységeknek.

Az óvoda életében domináns szerepet kap a játék, és a munka jellegű tevékenykedtetés, mely a napirend időtartamában mutatkozik meg. A gyermekek folyamatos érkezéséhez igazodva a reggeli egyéni ütemben zajlik, melyben a gyermek is tevékenyen részt vehet.

Az ebédet követően a gyermek életkorának megfelelő szükséges pihenőidőt biztosítunk.

A napirendünk rugalmasan kezeli a szabadban töltött tevékenységekhez biztosított időkereteket, melyek délelőtt és/vagy délután valósulnak meg. - kert, kirándulások, séták, programok.

A napi tevékenységek időkereteit a csoportok pedagógusai, a munkát segítő szakemberei között koordináljuk és végleges formában az éves munkatervben rögzítjük.

Cél:

- a gyermekek számára a nyugodt, kiszámítható óvodai környezet megteremtése, biztosítása.

Feladat:

- rugalmas napirend összeállításával a gyermekek egyéni és csoportos életterének kialakítása,
- az időkeretek változtatásának lehetőségével biztosítjuk az elmélyült tevékenykedtetést, és a tevékenység befejezését,
- a kötelezően előírt speciális napirendi feladatok működtetésével.

AZ ÓVODA NAPIRENDJÉNEK IDŐKERETEI

Időkeret	Tevékenységek
<p>6-12</p> <p>Délelőtti óvodai élet</p>	<p>A gyermekek fogadása</p> <p>A gyermeki szükségletek ellátása: étkeztetés, gondozás, levegőztetés, mozgás;</p> <p>Gyermeki szabad önkifejezés biztosítása: játék, munka, tanulási folyamatok</p> <p>Beszélgető kör</p>
<p>12-13</p> <p>Ebéd időszak</p>	<p>A gyermeki szükségletek ellátása: gondozás, testápolás, ebédeltetés</p>
<p>13-15</p> <p>Pihenő idő</p>	<p>Az egyéni szükségleteknek megfelelő pihenő idő biztosítása</p>
<p>15-18</p> <p>Délutáni óvodai élet</p>	<p>A gyermeki szükségletek ellátása: étkeztetés, gondozás, levegőztetés, mozgás;</p> <p>Gyermeki szabad önkifejezés biztosítása: játék, munka, tanulási folyamatok</p> <p>Beszélgető kör</p> <p>A gyermekek távozása</p>

2.3.2. Az óvoda heti rendje

Javaslat a heti működési rendhez

Témáinkat projekt technikával dolgozzuk fel, melyben a tevékenységek ciklikusan visszatérnek.

Pedagógusaink számára a feldolgozás időtartama minimum 3 nap mely, a téma mélységétől, a tartalomtól, korcsoporttól függően növekedhet, visszatérő elemei kötelezőek.

Délelőtti visszatérő tevékenységek:

Tervezés - indítás

- Technikák a környezet tanulmányozására
 - Élmény nyújtás, élmény szerzés
 - Kirándulás
 - Kísérletezés

Feldolgozás - végrehajtás

- Szabad önkifejezés technikái
 - Szabad rajz
 - Szabad vita
 - Szabad fogalmazás
 - Zenei alkotás

Eredmények megbeszélése

- A szervezés és közösségi élet technikái
 - Összefoglaló értékelés

Minden nap kötelezően megjelenő / állandó tevékenységek

- Beszélgető kör
- Mozgás
- Munkajellegű tevékenységek

Délutáni visszatérő tevékenységek:

Változatos tevékenységek kínálata: judó, kosárlabda, zenéstorna, futball, angol, néptánc

3. A Program kapcsolatrendszere

Az intézmény kapcsolatrendszere jellemzi, meghatározza az adott intézményben folyó nevelő - oktató munkát.

Programunk alapvető kapcsolattartási formái:

- 3. 1 - a pedagógus-gyermek kapcsolata
- 3. 2 - az intézmény és a szülői ház kapcsolatrendszere
- 3. 3 - pedagógus- pedagógus kapcsolatrendszere
- 3. 4 - az intézmény és a társintézmények kapcsolatrendszere

A kapcsolattartás tartalma, az együttműködés minősége a program fontos tényezője.

3.1. Pedagógus-gyermek kapcsolata

A jól működő pedagógus-gyermek kapcsolat alapja programunkban a bensőséges, szeretetteljes légkör kialakítása. A gyermeknek joga van ahhoz, hogy testileg, lelkileg, szellemileg a legmegfelelőbb, leghatékonyabb feltételeket biztosítsák a fejlődéséhez.

1. Testi fejlődés

- A gyerekek kiegyensúlyozott táplálkozásra van szüksége.
- A gyerekeknek szüksége van arra, hogy a saját ritmusának megfelelően éljen és pihenjen.
- A gyerekeknek joga, hogy ne legyen mindig tiszta és tökéletes.

2. Kiteljesedés

- Minden gyerekeknek joga van ahhoz, hogy kiteljesítse lehetőségeinek maximumát, joga van az örömhöz.
- A gyerekeknek joga van az autonómiához és a felelősségvállaláshoz.
- A gyerekeknek szüksége van a sikerre.
- A gyerekeknek joga van hibázni.
- A gyerekeknek szüksége van a feltalálásra és alkotásra.
- A gyerekeknek szüksége van kommunikációra.

3. A tudás megszerzése

- A gyerekeknek joga van igaz és koherens válaszokat kapni az általa feltett kérdésekre.
- A gyerekeknek joga van bármiféle tudás megszerzésére.

4 Társas viselkedés

- A gyerekeknek joga, hogy ne kondicionálják, hogy ne erőltessenek rá doktrínákat.
- A gyerekeknek joga van bírálni.

Fontosnak tartjuk a chartában lefektetett elveket, mert ezek gyakorlati megvalósításán keresztül garantált egy demokratikus, toleráns légkörű óvoda működtetése.

3.2. Az intézmény és a szülői ház kapcsolatrendszere

Pedagógusaink tudják és vallják, hogy a gyermekek nevelésének elsődleges és legfontosabb közege a család, ennek érdekében a programban prioritást kap. Figyelembe vesszük a különböző kultúrával, világnézettel, hagyományokkal rendelkező családok életét.

Az együttműködés a kölcsönös tisztelet és megbecsülés, a diszkréció és a tolerancia maximális figyelembe vételével valósul meg.

Programunk hisz a pedagógusok-szülők közös felelősségében. A szülő-óvoda kapcsolat alapja a bizalom, ez a kapcsolat a gyermek felé azt az üzenetet közvetíti, hogy fontos a felnőttnek, törődnek vele, közösen segítik őt a fejlődésben. Az óvoda és a családok közötti hídépítés kétirányú, hosszantartó, egymást megismerő folyamat, melyet pedagógusaink kezdeményeznek a gyermekek érdekében és tartanak fent a szülőkkel. A szülőket bevonjuk az óvoda életébe, az óvodán kívüli programok szervezésébe. Érdekes foglalkozásokkal, gyűjteményekkel gazdagíthatják a csoportok életét, ezáltal ők is közvetlen tapasztalatot szereznek saját gyermekeikről a mindennapokban.

Programunkban a szülők az óvodai nevelés segítőivé válhatnak, alakítói lehetnek, ezzel szerephez juthatnak az intézmény életében.

Az óvodai és a családi szocializáció egymásra épül, kiegészíti egymást. A család bevonása segíti a pedagógust az egyes gyermek megértésében, az individualizáció alkalmazásában. A szülőkkel való párbeszéd során, a tőlük kapott információnak köszönhetően értheti csak meg a pedagógus a gyermek csoportbeli viselkedését és értheti el azt, hogy kevésbé legyen elszigetelt a csoporton belül. A pedagógusok és a szülők kölcsönösen támogathatják egymást azzal, hogy olyan programokat és tevékenységeket ajánlanak, melyek csak közösen, több felnőtt közreműködésével jöhetnek létre. Mikor a szülő úgy érzi részese a gyermek fejlődésének, akkor kezdi csak megbecsülni igazán a pedagógusújíító, izgalmas kezdeményezéseit. Az együttműködés kereteit a szülők intézménnyel kapcsolatos igényei és elvárásai határozzák meg.

Cél:

- olyan együttműködés kialakítása, melynek alapja a tolerancia, megismerés és megértés.

-

Feladat:

Az együttnevelés szempontjából:

- szülők gondolkodását, a gyermekek nevelését segítő kapcsolattartási formák
-

Kapcsolatfelvétel alkalmával:

A program és a szülői ház kapcsolatának pozitív alakulása az intézménybe való jelentkezéssel kezdődik, melynek célja a kölcsönös ismerkedésen, megismerésen túl a család és az intézmény együttműködésére való felkészítés. Több kölcsönös ismerkedési lehetőséget biztosítunk, nyílt napok rendezésével a jelentkezések előtt, az óvoda életébe való betekintéssel. Felvételi tájékoztató füzetet jelentetünk meg, mely az óvoda sajátos arculatát mutatja be. Biztosítjuk régi óvodásaink szüleinek és az érdeklődő szülőknek az együttgondolkodás, együttműködés reményében a szülői ankétot, mely bensőséges beszélgetés, pedagógus jelenléte nélkül.

Az egyéni beszélgetéseken:

- A szülői ház programra való felkészítése,
- kölcsönös bizalom megalapozása,
- elvi azonosulás a nevelés színtereivel,
- kapcsolattartás formáira való felkészítése,
- az elvárások, igények megfogalmazásának lehetősége
- gyermekneveléssel kapcsolatos szakirodalom nyújtása történik

Kapcsolattartás a tanév folyamán:

Családlátogatás
 Szülői értekezlet
 Fogadó órák
 Nyílt napok
 Szülői klub
 Rendezvények Óvodán
 kívüli programok
 Óvodán belüli programok

Családlátogatás: Programunk szemlélete az együttgondolkodás, együttműködés, egyedi, diszkrét, bensőséges fórumának tekinti, ahol a gyermekről, a családban

betöltött szerepéről, közös örömeiről, problémákról lehet gondolatot cserélni. Itt van módunk az együttneveléshez nélkülözhetetlen információk megszerzésére, cseréjére és a kölcsönös elvárások egyeztetésére. A kapcsolattartásnak ez a formája nem kötelező.

Szülői értekezletek: melyeken az aktuális nevelési-oktatási témakon kívül a szülői házat leginkább érdeklő, érintő témákat dolgozzuk fel szakértő szülők bevonásával. Lehetőséget kívánunk adni arra, hogy az érdeklődést kiváltó témát szülők által tartott ismeretterjesztő előadásokkal színesítsük.

A szülői értekezletek változatossá tétele feltételezi a pedagógus szerepköréből fakadóan a szülők aktivizálását, partneri részvételét. Ennek érdekében a pedagógus moderátori, facilitátori felkészültséggel vezeti, irányítja az értekezleteket.

A fogadóórák meghittsége, intimitása hasonló a családlátogatásokhoz, színhelye az intézmény.

Gyermekeinkről nyújtott és kért információk megbeszélése a pedagógus által illetve a szülőktől, kezdeményezett formában, havi rendszerességgel. Kötelező dokumentálni ennek tervezését és megvalósulását.

A nyílt napok az óvoda napi életébe, tevékenységrendszerébe történő szervezett, alkalmi betekintés színterei, átadható, bemutatható tartalmakkal.

A szervezett nyílt nap érdemi megbeszélését az óvoda által fontosnak tartott szempontra épült megbeszéléssel fejezzük be. Nyitottságunkat jellemzi, hogy az érdeklődő szülők bármikor látogatást tehetnek az intézményben, tájékozódhatnak gyermekeik tevékenységéről, napi életéről. Gyakorisága az éves munkatervben meghatározottak alapján.

Szülők klubja, a szülői munkaközösség irányításával az óvoda koordinálásával közösen arra ad lehetőséget, hogy intézményünk aktuális eseményeihez szervesen kapcsolódó programokat szervezzen. Rendszeres alkalommal klubnapok keretében beszélgető körök, munkadélutánok, kulturális napok, családi sportnapok színesítik a család-óvoda kapcsolatát:

- beszélgető délutánok meghívott előadókkal -teadélután, - óvodán kívüli közös programok - kirándulás, játékos vetélkedők, mozi, színház, főzőverseny, stb., - kiadványok közös összeállítása,
- közös programok az óvodában, játszóház, munkadélután, táncház, - szülő, mint meghívott vendég a csoportban

Ezek a kapcsolattartási formák megtalálhatóak más intézmények életében is, de óvodánkban, tartalmában nyújt többet, mert a különböző kultúrrétegből érkező és

egyéni segítséget igénylő szülőkhöz egyaránt szól, egyéni hangvétellel.

3.3. A pedagógus – pedagógus kapcsolata

Az óvodán belüli pedagógus kapcsolattartás:

A programunkban dolgozó pedagógusok kapcsolattartását az együttgondolkodás, az együttműködés, a kollegialitás kell, hogy jellemezze.

Az együttműködésre jellemző, hogy a hagyományos kereteken kívül együttműködő csoportok, team-ek jönnek létre, melyek rendszerességgel a program tartalmi megvalósulásáról információt nyújtanak és kapnak az egyre magasabb szintű megvalósításért.

Az együttműködés meghatározója a partnerközpontú szemlélet, melyben a pedagógusok elégedettsége, elégedetlensége illetve elvárásainak nyomon követése segíti, fejleszti a kapcsolattartást.

Az óvodán kívüli szakmai közösségek, pedagógusok a program tartalmi elemeit szakmai fejlődésük, segítségük érdekében beépíthetik saját munkájukba.

Az intézményben folyó munka folyamatosságát, zökkenőmentes működtetését, eredményességét, a folyamatos információáramlást, a hatékony problémakezelést, a tudatos tervezést több szintű kapcsolattartási formák segítik, jellemzik kötelezően. Az együttműködés ezen formái lehetővé teszik a pedagógiai tapasztalatok, megfigyelések cseréjét, a munkaközösséggel történő folyamatos kapcsolatot, a belső továbbképzéseket, a hospitálásokat és a várakban (műhelyekben) folyó munka összehangolását.

A pedagógiai munka sikerének növelése érdekében esetmegbeszélő csoportfoglalkozásokat tartunk rendszeresen, melyen az egyes esetek feldolgozása és megoldások keresése történik.

A pedagógusok együttműködésének formái, melynek konkrét feladat megjelölését az éves munkatervben rögzítjük:

- nevelőtestületi értekezletek,
- szakmai munkaközösségi értekezletek,
- aktuális értekezletek,
- párban dolgozó pedagógusok megbeszélései
- team megbeszélések,

- külső és belső hospitálások, továbbképzések, házi bemutatók

3.4. Kapcsolattartás a programot meghatározó társintézményekkel

A teljes programmegvalósítás szempontjából kiemelt fontosságúnak tekintjük a társintézményekkel való kapcsolat építését és folyamatos fenntartását. Ennek érdekében célunk két kiemelkedő terület: a bel és külföldön Freinet pedagógiával foglalkozó intézményekkel történő kapcsolattartás, valamint a táplálkozási problémákkal küzdő gyermekeink ellátásához tartozó társintézményekkel való együttműködés.

- Freinet óvodák, iskolák
- Nemzetközi Freinet mozgalom központja - FIMEM - Gyermekélelmezéssel foglalkozó konyha
- Nevelési tanácsadó
- Logopédiai szakszolgálat

A program megvalósítását segítő intézmények köre a partnerlistán rögzített és az éves partnerazonosítás során aktualizált.

4. A program nevelésméleti rendszere

Az óvodai program általános nevelési feladatrendszerét az Óvodai Nevelés Országos Alapprogramjában megfogalmazott tartalmaknak megfelelően alakítottuk ki. Nevelési programunk sajátossága a tartalmi elemek kibővítése és átstrukturálása a kompetencia alapú fejlesztésre.

Nevelésfilozófiánk alapelve a szabadságvágy teljes körű kibontakoztatása, olyan képességek, készségek - kompetenciák fejlesztésével, amely nagy hangsúlyt fektet a gyermeki szabad önkifejezés fejlesztésére azzal, hogy a gyermekek magukkal hozott ismereteit, készségeit, képességeit ugyanolyan fontosnak tartjuk, mint, amit mi adhatunk nekik.

Az alábbi képességek, kompetenciák fejlesztését célozzuk meg:

- szociális életvitel és környezeti kompetencia,
- idegen nyelvi kompetencia,
- informatikai, kommunikációs kompetencia,

- alapkészségek szövegértési, szövegalkotási kompetenciák, matematikai logikai kompetenciák.
- anyanyelvi kompetencia

Kíváncsiak vagyunk a gyermek élményeire, érzéseire, gondolataira, amire építve egyéniségüket, személyiségüket figyelembe véve fejlesztjük őket.

Biztonságot nyújtva, együttműködve, közösen kialakított szabályok mentén fejlesztjük gyermekeinket, hogy a bennük rejlő adottságok a leghatékabban bontakozhassanak ki.

A személyiségfejlesztés színterei:

- az egészséges és kultúrált életre nevelés, - az érzelmi nevelés és a szocializáció,
- az értelmi fejlesztés.

4.1. Az egészséges és kultúrált életre nevelés

Cél:

- a személyes kompetencia-motívumok- képességek fejlesztése, az én-tudat fejlődésének segítése.

Feladat:

- egészségvédő képességek fejlesztése a szokás-szabályrendszer optimális kialakításával, közös szabályalkotással és azok folyamatos felelevenítésével. Az egészségmegőrzés, az egészséget veszélyeztető dolgok és helyzetek elkerülését szolgáló szokások, szabályok tapasztalati úton történő kialakításával, korosztályonként fokozatosan építkezve.
- önkiszolgáló képességek fejlesztése rendezett, esztétikus, egészséges és biztonságos környezet kialakításával, melyben biztosított a gyermek komfort-, biológiai-, mozgásszükséglete önálló tapasztalatszerzéssel, próbálgatással.
- gondoskodási szokások kialakítása, elsajátítása

E területen az életmód képességeinek valamint az életmódot szolgáló testi és egyéb felkészültségnek olyan színvonalú alapozását valósítjuk meg, ami lehetővé teszi az eredményes, egészséges és kultúrált egyéni, családi életmód, életvitel kialakulását.

A Program egész szellemisége a gyermeket egy közreműködő, szuverén, egyéni igényekkel, szükségletekkel rendelkező személyiségként kezeli.

A nevelés folyamatában ezért igen nagy hangsúlyt kap a gyermeki szabadság érvényesítése. Ez természetesen nem jelenti a korlátok nélküli szabadságot.

Már a kiscsoportosokat is óvodába lépésük első pillanatától bevonjuk környezetük kialakításába, figyelembe vesszük egyéni kéréseiket: megválaszthatják óvodai jelüket, a személyes tárgyaik helyét, az ülésük helyét, stb.

A csoportszobák, és egyéb helyiségek (műhelyek, várak) kialakításánál, berendezésénél fontos szempont volt, hogy az egészségvédő és önkiszolgáló fejlesztése, a munka jellegű tevékenykedtetésében is biztosított legyen.

A balesetek megelőzése érdekében a célszerű eszközhasználat gyakorlása is kiemelt fontosságú.

A napi élet mozgalmasabb és nyugodtabb tevékenységei elkülönülnek egymástól a hely kialakításában is.

A harmonikus fejlődés alapfeltétele a megfelelő táplálkozás, a mozgás, a pihenés, a személyi higiénia lehetőségének és feltételeinek biztosítása.

A táplálkozás változatosságát szolgálja, hogy minden nap gondoskodunk gyümölcsről a szülők közreműködésével, melyet a gyermekekkel közösen mosunk, tisztítunk, dolgozunk fel.

A gyermekek táplálkozási szokásait tiszteletben tartva, nem kényszerítjük őket arra, hogy megegyék azt, amit nem szeretnek, lehetőséget biztosítunk arra, hogy az étkezésekben önállóan, tevékenyen, igényük szerint vegyenek részt.

A terítésnél minden gyermek saját jelével ellátott alátétet használ, ünnepeinket (születésnap, névnap, Karácsony, Húsvét, stb) megfelelően szimbolizáljuk.

A nap folyamán biztosítjuk, hogy mindig módjuk legyen folyadékhoz jutni - a csoportszobákban a gyermekek számára elérhető helyen jelükkel ellátott pohár illetve kancsóban víz áll rendelkezésre, hogy bármikor ihassanak.

A gyermekek mozgásszükségletének kielégítése érdekében a természetes környezet által biztosított lehetőségek felhasználása mellett spontán és tervezett formában lehetőséget adunk arra is, hogy a gyermekek a csoportszobában, az udvaron és a tornateremben balesetmentes körülmények között kedvük szerint gyakorolhassák a különböző mozgásformákat, kipróbálhassák önmagukat és felfedezhessék testük összes lehetőségét. A kertben kialakítottuk a kicsik játszóhelyeit, hogy a nagyobb gyerekektől elkülönülve nyugodt körülmények

között játszhatnak

A pihenés ideje változik az életkor előrehaladtával, ezért a nem alvó gyerekek választhatnak csendes tevékenység, illetve udvari játékot is társaikat nem zavarva elfoglalhatják magukat a pedagógus segítő együttműködése mellett.

A gyermekek szivacsokon pihennek, mely minden korosztálynak kényelmes, egyéni fekhelyet biztosít.

4.2. Az érzelmi nevelés és a szocializáció biztosítása

Cél:

- az egyéni szociális értékrend és a szociális érdekérvényesítés fejlesztése, mikro és makro szociális képességek fejlesztése.

Feladat:

- *az öntudat fejlesztése a gyermek társas kapcsolatainak, közösségben elfoglalt szerepének pozitív irányba történő fejlesztésével, érzelmi biztonságának megteremtésével,*
- *a pozitív kötődés kialakítása, fejlesztése olyan érzelmi bázis megteremtésével, amely a bizalomra épül és a ragaszkodás az összetartó ereje, a családban kialakult kapcsolatok kiszélesítése pedagógus-gyermek, gyermek-gyermek, csoport-csoport között.*
- *a csoportképzési hajlam fejlesztése a kulturált viselkedés erősítésével, - mely lehetővé teszi a csoporttársak viselkedésének kiszámíthatóságát.*
- *a szociális szokások kialakítása az elvárásnak megfelelő pozitív magatartási és viselkedési formák kialakításával, erősítésével, illik, nem illik témaköreink feldolgozásával. Ezek segítségével konfliktusmegoldó képességeiket is fejlesztjük. - a szóbeli szociális kommunikáció képességének fejlesztésével legyen képes saját és társai tevékenységéről, érzelmeit, véleményeket, visszajelzést adni környezetének (kritikus hang).*
- *az érzelmeknek megfelelő jelek készletének fejlesztésével, az érzelmi kifejezés önkontrolljának kialakítása a célnak, helyzetnek megfelelően, szituációs játékokkal, szerep lehetőségekkel.*
- *a segítőkészség és az együttműködési készség fejlesztését*

kiemelten kezeljük olyan segítő légkör kialakításával, melyben egymás megsegítése, az elvárt és elismert viselkedés, valamint az együttműködés, az együtt cselekvés a segítségen alapul.

A közösségek életterei a tevékenységek egymástól jól elkülönített helyei, melyek között biztosítjuk a folyamatos átjárhatóságot. A csoportszobákban, a kerti életben, a várakban, műhelyekben figyelembe vesszük a gyermek egyéni szokásait, igényeit, mert ennek ismerete teszi lehetővé az egymás mellett, később az egymással történő, együttműködő tevékenykedést, a kooperációt, az ez irányú fejlesztést.

A fejlesztést több szinten valósítjuk meg. A gyermekek feltérképezése a csoport egyedi szokás-szabályrendszer kidolgozását segíti, mely lehetővé teszi, hogy a közös érdeklődésű gyermekek együttműködhessenek, segíthessék egymást nyugodt, érzelmi biztonságot nyújtó környezetben.

A reggeli óvodába érkezésnél közös beszélgetésekkel formáljuk a társak iránti érdeklődést, odafigyelést és közösen tervezzük meg tevékenységeinket. A nap folyamán a beszélgető kör is lehetőséget biztosít az élmények elmondására, egymás meghallgatására, vitafórum kialakulására, az együttgondolkodás, együttműködés megindítására.

A közösséghez tartozás érzését erősíti, hogy számon tartjuk a hiányzásokat, a gyógyult gyermekek fogadása kedvenc versükkel, dalukkal történik.

A várakban létrehozott gyermeki alkotásokat úgy helyezzük el célszerűen, hogy az, mindenki számára hozzáférhető legyen, ezzel megtanulják egymás munkájának megbecsülését.

Fontos szerepe van a közös ünnepeknek, születés és névnapoknak is. Hangsúlyozzuk a csoportok közötti összetartozás érzését, melyet a nagyobb korosztályok közvetítenek a kisebbek felé (bábműsorok, mese előadások, búcsúztató, játszóház, farsang, gyermeknap, Mikulás les, stb.).

A közösség formálása az óvodán kívül is folytatódik, hétfégi kirándulások, színházlátogatások, közös vetélkedők alkalmával.

4.3. Az értelmi fejlesztés, nevelés megvalósítása

Az értelmi fejleszthetőség alapja és biztosítója a gyermek életkori sajátosságából fakadó érdeklődése, kíváncsisága. Ennek az érdeklődésnek és kíváncsiságnak a kielégítésére minél tágabb teret kell biztosítani. A gyermek sokrétű tevékenységek során gyűjt tapasztalatokat széleskörű megismerési szándékától független és szervezett ismeretekre tesz szert természeti és társadalmi környezetéről, ezáltal egyre biztonságosabban mozog életterében.

Az anyanyelvi nevelés szerepe az értelmi fejlesztésben

Az értelmi nevelésben kiemelkedő jelentőségűnek, alap-pillérnek tartjuk, az anyanyelv fejlesztését. Az idő előtti nyelvtanítás helyett az anyanyelv minél pontosabb elsajátíttatását tűztük ki feladatunknak, mely nemcsak az írás olvasás tanulását könnyíti meg az iskolában, de a későbbi sikeres nyelvtanulás alapja is.

Az **anyanyelvi nevelés** középpontjában a tágabban értelmezett nyelvi nevelést tesszük, a kapcsolatok és kifejezés kiművelését. Az anyanyelv az a fejlesztési „eszköz és módszer” a kezünkben, mely a személyiséget belül és kívül a természeti, az emberi környezettel egybe kapcsolja. Óvodánkban az anyanyelvi nevelés **legjellemzőbben a játékban és a mindennapi mesében jelenik meg**, de átszövi az óvodai élet egészét.

Minden gyermek rendelkezik bizonyos fokú nyelvtudással, beszédképességgel, amikor óvodába kerül. A beszédértés és a beszédfejltség azonban azonos korú gyermekeknél is igen különböző színvonalú lehet. A szintkülönbség kiegyenlítése illetve a hátrányok csökkentése az óvodai anyanyelvi nevelésre hárul. Ennek érdekében feladata a gyermek erőteljes érzelmi közösségben kialakult meglehetősen körülhatárolt családi nyelvét bővíteni, kifejezőképességét gazdagítani, hogy alkalmassá váljon gondolatai és érzelmei kifejezésére, újabb tapasztalatok szerzésére, ismeretek befogadására, képes legyen a társas kapcsolatok felvételére a különböző helyzetekhez, helyzetváltoztatásokhoz való igazodásra, azaz alkalmazkodásra és beilleszkedésre a csoport közösségi életében.

Az aktivitás, a mozgás, a tevékenységi vágy egyik legjellemzőbb tulajdonsága életkori sajátossága a 3-7 éves gyermeknek. Mivel legfőbb tevékenységi forma számukra a játék, ebből következik, hogy a nevelés-oktatás folyamatát át kell szőnie a játékosságnak, a cselekedtetésnek, a foglalkoztatásnak.

Az óvodai élet sokféle szervezett és kötetlen tevékenysége a közösségi élet kibontakozása, a társas kapcsolatok és kapcsolatrendszerek kialakulása egyben az anyanyelvi nevelés forrása is.

Az önkéntes kapcsolatteremtés, a szabad társalgás létrejöttében nagy szerepe van az együtt játszásnak. A közös játék oldott légkörében a gyermekek természetes, kommunikatív viszonyba kerülnek egymással. Ezért az **óvónőnek bőséges alkalmat kell adnia a játékra, a közös tevékenységre**, a játékszerek, a tárgyak, az eszközök használatára, hogy a gyermekek közölhessék egymással mondanivalójukat, a tárgyakkal való tevékenykedések, rakogatások során szerzett tapasztalataikat a játék közben fogant ötleteiket. Tehát legyenek a gyermekek környezetében érdeklődést, cselekvésvágyat felkeltő ingerek, legyen érzékelhető, megfigyelhető tárgyak, szétszedhető, összerakható játékszerek, amelyekkel építhetnek, konstruálhatnak, azaz alkothatnak a maguk módján.

A kötetlen, játékos derűvel áthatott élethelyzetekben lehet új, meg új vonásokkal gazdagítani a cselekvőkészséget, a gondolkodó- és kifejezőkészséget.

Az anyanyelvi nevelés szempontjából rendkívül hasznosak a nyelvi játékok, s mindegyik korcsoportban igen fokozott hatásúak lehetnek. A nyelvi játék kiterjedhet a hangképzésre, a szókincsbővítésre, a passzív szókészlet aktivizálására, a szó jelentésének rögzítésére, a gondolkodás és a mondatalkotás összefüggéseire, a beszéd valamennyi tényezőjére, amely a 3-7 éves korú gyermekekkel elsajátítható.

Az óvodába tovább kell fokozni azt a törekvést, hogy a gyermekeket beszéltesük, az élőbeszéd alkalmazásának lehetőségeit tervszerűen megteremtsük, ezzel minél gyakrabban megnyilatkozásra bírjuk óvodásainkat. Az **anyanyelvi nevelés akkor lesz igazán eredményes, ha a beszéd tartalma a gyermek számára élményszerű, ha a gyermek maga is részese a cselekvésnek**, ha látja az események láncolatát, folyamatát, logikai menetét, ok - okozati összefüggéseit.

Különböző társas helyzetek játékos utánzása, illetve valóságos átélése az élményszerűségnek számos alkalmát kínálja. Egy-egy téma ugyanis nem egymagában érdekes a gyermeknek, vonzóvá a személyhez fűződő kapcsolatok teszik. Közte és a megismerendő tárgyi valóság, vagy jelenség között sokszínű szubjektív – érzéki, érzelmi, értelmi, esztétikai – viszonyt kell teremteni érdeklődése felkeltéséhez és fenntartásához.

A gyermek teljes személyiségfejlesztése érdekében olyan helyzetek teremtésére ösztönzünk, amelyekben a gyermek nyelve érvényesülhet, a valóság és képzelet között mozoghat. A „mintha” játékok, a „hol volt, hol nem volt” képzeletjátékok érzelmi és hangulati élmény együttese hozzájárulnak a valóság – és mesetudat alakulásához, előbb-utóbb képessé válnak mindennapi életükben való tudatos megkülönböztetésére.

Bizton állítjuk, hogy az a kisgyermek, aki egy kultúrált, ráfigyelő felnőtt társaságában sokat mozog, ügyeskedik, kérdez, figyel és játszik, minden nap hallja annak fejből mondott meséjét, minden az életkorához szükséges és a fejlődés szempontjából fontos képességét működteti.

A rajzolás, festés, barkácsolás, az éneklés és mondókázás, a mozgásos és szabályjátékok, a méricskélés, számlálgatás, ismerkedés a tér és idő lehetőségeivel, ritmusával, kitöltésének változatos formáival, a szerepvállalás, amit monológ, vagy párbeszéd kísér, mind-mind a játék és a nyelv sajátos kapcsolatában válhat csak igazán fejlesztő hatásúvá.

Az óvodai élet kialakult fejlesztési területeit, tehát teljes egészében magában tudja és magába kell, hogy foglalja ez a tevékenységforma. **Nem játékosan és mesésen tanítunk**, mert ez önellentmondás lenne, hanem **játszunk és mesélünk és ennek természetes hozadéka, a gyermeki tudás.**

Élményszerű és életszerű helyzetekben fokozható a gyermekek öntevékenysége. Indítékot és szabad teret kell kapniuk alkotó hajlamaik kiélésére a nyelvi önállóság kibontakoztatására.

A cselekvésben, magatartásban és szavakban rögzített emberi, társadalmi tapasztalatok átadásának nélkülözhetetlen feltétele a tárgyi világgal és a felnőttekkel való intenzív kapcsolat kialakítása, hogy megfelelő ütemben fokozatosan fejlődjenek a gyermekek gondolkodása és beszédképessége.

A fejlesztés az óvodában a beszélő kedv fokozásával, beszédhelyzetek teremtésével indítható. Lehetőleg egyénileg és kisebb csoportokban történjen ezek a beszélgetések. Már a legkisebbeknek is meg kell szokni, hogy aki beszél, arra figyelünk és ezt a tekintettel is jelezzük.

Olyan helyzeteket kell létrehozni, amelyekben a gyermek megfigyelhet, újdonságokat

fedezhet fel, ismereteket szerezhethet, gondolkodhat, s mind erről beszélhessen is, kérdéseket tehessen fel és a kérdések soha ne maradjanak válasz nélkül.

A gyermekek is válaszoljanak a hozzájuk intézett kérdésekre, az óvónővel vagy más felnőttel tudjanak hosszabb vagy rövidebb párbeszédet folytatni. Alkalmazzák a kérdést, a választ, a közlést, a magyarázatot, a felszólítást, a kérést, a bejelentést stb. Ezekkel a nyelvi formákkal egyaránt forduljanak társaikhoz, nevelőikhez.

Mivel a nyelv központi jelentőségű kapcsolatépítési, kommunikációs tényező, s az anyanyelvi nevelés nincs egy-egy tanulási tevékenységhez kötve, hanem szerves része az óvodai élet minden területének, ezért a gyermekek egyéb megnyilvánulásaival együtt kell szemlélni és irányítani a teljes átfedés és összehatás jegyében a különböző segédeszközök alkalmazásával. Az ábrázolással, az irodalom megfelelő alkotásainak feldolgozásával, a mozgással kell felkelteni, összekapcsolni és kielégíteni a megnyilatkozás vágyát.

A nyelvi szocializáció, beilleszkedés teljes mértékű megvalósulásához a nyelvi képességeket is magában foglaló kommunikációs képességek mindenoldalú fejlesztésére van szükség.

A kisgyermeknek elsősorban társas környezetre, társas kapcsolatokra van szüksége ahhoz, hogy létrejöhessen a teljes értékű emberi beszéd, a társas környezet, az elérhető nyelvi minta, a nyelvvelsajátítás elengedhetetlen feltétele.

A fejlesztési terv alapját a közösségi élmények, emberi kapcsolatok megteremtése, a helyzetnek és viszonyoknak megfelelő kapcsolatalakítási mód, a beszédminta létrehozása adja.

Ezeket a természetes helyzetekben megvalósult mintákat az életkorhoz kötődő játékos módszerekkel és eljárásokkal meg kell erősíteni, hogy a gyermek alkalmazni tudja azonos és megváltozott körülmények között is.

Az ismeretek tanítása, gyakorlása, bábjáték, mesefeldolgozás, mimetikus játék keretében valósul meg. Fontos, hogy oldott, felszabadult légkörben történjen a játék, és az óvónő ügyeljen a helyes mintaadásra.

Az óvónő és a gyermek közötti állandó párbeszéd útján a személyes kapcsolat fenntartásával, a **beszédkedv fokozásával, a beszédkultúra fejlesztése** a célunk.

Feltétele a bizalommal teli, nyitott, figyelmes, elfogadó légkör megteremtése, amelyben lényeges a pedagógus és a gyermek közötti kommunikáció, amely a gyermek megismeréséhez vezet.

Cél:

- a spontán felfedező ismeretszerzés, élményfeldolgozás megvalósítása, a gyermek képessé tétele a tudatos ismeretszerző tevékenységre,
- tevékenységközpontú, sikerorientált komplex tapasztalat és ismeretnyújtás megvalósítása,
- a gyermeki aktivitást figyelembe véve a kritikus gondolkodás kialakítása, olyan képességek fejlesztése, melyek a felelős gondolkodást, az életben való boldogulást segítik elő.

Feladat:

- a megismerési *vágy* fejlesztése a gyermeki kíváncsiság aktiválásával, életkornak megfelelő változatos információk és élmények biztosításával az érdeklődési vonzódások, azok alakulásának számontartásával, a gyermekek által szívesen végzett tevékenységekkel, várakban - műhelyekben szabadon alkotva,
- a *felfedezési vágy fejlesztése* intenzív élményt nyújtó, felfedező, kísérletező, problémamegoldó tevékenységek biztosításával, melyben kockázat nélkül kipróbálhatja önmagát a gyermek,
- a *játékszeretet és alkotásvágy fejlesztése* - az életkornak megfelelő újabb, fejlesztő hatású játékokkal, technikákkal való megismerkedés lehetőségének megteremtésével, használatával, megszerettetésével, elsajátításával,
- optimálisan fejlett *tanulási siker- és teljesítményvágy kialakítása* sikerélményeket ígérő feladatok biztosításával, a kudarcélelem felismerésével és a feloldó sikerélmények feltételeinek biztosításával, elismerő szociális közeg kialakításával a csoportokban, a kritikus hang érvényre juttatásával,
- gondolkodás képességeinek fejlesztése a felismerés, kísérletezés, próbálkozás, gondolatképzés, összehasonlítás, az azonosítás gyakorlásával,
- a befogadóképesség fejlesztése a természeti és társadalmi környezet sokrétű ingereivel, a jelenségek pozitívumainak meglátása, tisztelete, megbecsülése, a rácsodálkozás élményével.

Az értelem fejlesztéséhez sokféle, színes, szabadon választható tevékenységet biztosítunk, hogy a gyermekek maguk választhassák ki a közösen megtervezett

tevékenységek közül azt, mely iránt az adott helyzetben leginkább érdeklődnek. Ezáltal a gondolkodás minőségi fejlődését segítjük elő, a gyermekek egyéni fejlődési ütemének figyelembe vételével.

- láttatás - élmények, felfedezések, kísérletezések,
- kreatív gondolkodás - döntés, választás,
- kritikai gondolkodás,
- önálló problémamegoldás.

5. A program tevékenységrendszer

Napi életünket a tevékenységekbe ágyazott ismeretszerzés határozza meg, melyek a játékban, a játékos munkáltatással, a munkajellegű játékkal, tanulással valósulnak meg Freinet technikákkal. Gondolkodásunkra jellemző, hogy tevékenységeinket minden gyermek játékként élje meg. A gyermek pillanatnyi érdeklődésének, képességének fejlesztése óvodánk ciklikus tevékenységrendszerén keresztül valósul meg, melynek kerete a közvetlen, természeti, társadalmi környezet (megismeréssel kapcsolatos, magatartási, kapcsolatfelvétellel - fenntartással kapcsolatos, esztétikai, mozgással kapcsolatos és önismereti képességek).

Programunk középpontjában a felfedező ismeretszerzésen alapuló tevékenykedtetés áll, szabad önkifejezéssel. A szabadon választható tevékenységek körével kívánjuk megvalósítani a kényszer nélküli fejlesztést. A gyermekek számára izgalmas, motiváló légkörben, rugalmas napirenddel valósítjuk meg céljainkat. Feladatunk a projektpedagógia elemeivel működtetett tevékenységrendszer, melynek mozzanatai: tervezés, végrehajtás, értékelés -reflexió, visszacsatolás.

5.1. Játék

Programunk a játékra helyezi a hangsúlyt. Ezt a tevékenységet tekintjük a gyermekek legteljesebb személyiségfejlesztő eszközének, amelybe komplex módon illeszthető a többi tevékenység.

A játékról alkotott nézetünk alapvető elemei:

- élmények sokaságának biztosításával, spontán játék, illetve játékhoz kapcsolódó tanulási helyzeteket alakítunk ki,
- a gyermeki életkor attribútumának tekintjük a játéktevékenységet,
- a játék áll az óvodai élet központjában, hozzá kötődik minden egyéb tevékenység,
- a játék szabadságát és a nevelő meghatározó szerepét egymást feltételező elvnek tekintjük

A játékban lehetőség nyílik arra, hogy megismertessük, felfedezzük, a gyermeket leginkább érdeklő körülöttünk lévő világot, a „Mi világunkat”. A játék lehetőséget ad a szabad önkifejezésre, a kreativitásra, kísérletezésre, valamint a pozitív érzelmek alakulására. A játék helyzetekben formálódnak egyéni és társas viselkedési szabályok, a hagyományok, melyek az intézmény életében jelentős szerepet töltenek be. Az óvoda helyiségei (csoportszobák, közös játszóhelyek, udvar, tornaterem, várak, műhelyek) a közös önfeledtjátéknak a színhelyei.

Hangsúlyozzuk programunkban a gyermeki élmények mellett a gyermekekkel közösen tervezett, irányított élményszerzést, ezek együttesen adják gyermekeink játékainak tartalmát. Játék helyzetből indul a ismeretszerzési folyamat is.

Úgy gondoljuk, hogy a játék és a játékba integrált tevékenységek áthatják az egész óvodai életet, ezért egymástól elválaszthatatlanok.

Cél:

- személyiségformáló játék megvalósítása, melyben a gyermek kockázat nélkül kipróbálhatja önmagát

Feladat:

- a játék alapfeltételeinek kialakításával, a játékból fakadó megfelelő légkör kialakításával, fenntartásával,
- a játék kialakulásához a megfelelő idő biztosításával, a megfelelő hely megteremtésével,
- a spontán élmények, és a témákhoz kapcsolódó élménylehetőségek megteremtésével, a gyermekek ötleteit és gondolatait figyelembe véve, megfelelő mobil játékeszközök biztosításával.
- változatos alapanyagokkal, gyermekek gyűjteményeivel, közösen készített eszközök használatával
- játéktár készítésével, mely a különböző képességek fejlesztését segíti
- játékfajták tartalmi gazdagításával, mely figyelembe veszi a korosztályok sajátosságait.

Óvodánk tágas, jó beosztású csoportszobái, a csoportokhoz kapcsolódó udvarrészek és más foglalkoztató termek, (kézműves, torna, zene, stb.) biztosítják a nyugodt, derűs óvodai életet. Valljuk, hogy csak egyszer *óvodások* gyermekeink, tehát most kell mindegyikük számára biztosítani az óvodáskor örömteliségét.

Célunk a szeretetteljes, derűs, baráti légkör megteremtése, ahol a szabad elgondolás, a szabad társ és eszközválasztás kap teret a játékban, ahol partner, segítő, támogató a pedagógus. Programunk a játékhoz megfelelő hely és idő biztosítását kulcskérdésként kezeli.

Óvodánk játszásra alkalmas helyiségei, termei megfelelőek arra, hogy állandó vagy ideiglenes játszóhelyeket, kuckókat, sarkokat alakítsunk ki. A nyugodt, magányosan

játszó gyermek mellett a mozgásra, a társas együttjátszásra vágyóknak alakítható terek állnak rendelkezésükre.

Témaközpontú tevékenységrendszerünk szemléletéből fakadóan csoportszobáinkban az aktuális témáknak megfelelő játszósarkokat alakítunk ki, melyek az adott időszakban a témához kapcsolódó élmények újraéléséből játékhelyzetet teremtenek. Mobil, alakítható, a gyermek fantáziájához jól alkalmazható bútorok, játékeszközök, tárgyak szolgálják gyermekeinket.

Programunk az udvari életre, az udvar által kínált lehetőségekre is alapozza játékéletét. Valamennyi korosztályunk részére nyugodt, kerti játék feltételeit teremtettük meg, ahol lehetőség van mindennemű játékra, a mozgásos játékok széles skálájára.

A játék átszövi óvodánk életét, mert a játék komplex tevékenység és tapasztalatforrás. A játék napi időtartamát a témaközpontú tevékenységek nem szűkíthetik le, mert a gyermek minden tevékenységet játékként kell, hogy megéljen. A csoportszobai, valamint az udvari játék elengedhetetlen feltételeként kezeljük a változatos játékeszközök biztosítását:

Az óvodánkban dolgozó pedagógusok a játék témáinak fejlesztési terve mellett az eszközök beszerzésének, bővítésének tervezését is fontos feladatként kezelik, játéktárat állítanak össze, mely a különböző képességek célirányos fejlesztését segítik.

A játékfajták, a játék tartalma, életkori és egyéni sajátosságokhoz igazodik. Valamennyi játékfajtában: gyakorló-, szerep-, konstrukciós-, barkácsolás-, dramatizálás-, báb-, szabály-, versenyjáték - spontán és gyermekekkel együtt tervezett módon kap helyet az otthonról, illetve közösen szerzett ismeret, élmény.

5.2. Munka

Az életkori sajátosságok, a játék, tanulás mellett a munkát, mint a világ megismerését, felfedezését a belső szükséglet és örömforrás irányítja.

Programunk szempontjából a tevékenységet, mint munkát élesen elválasztani többi meghatározó tevékenységtől nehezen lehet.

A munkát, alkotó folyamatként értelmezzük. Az alkotás valaminek a létrehozása, megteremtése szorosan kapcsolódik a szabad önkifejezés folyamatához.

Hagyományos munkaformáink:

Önellátó munka:

- önkiszolgálás

Öntevékeny munka:

- megbízás jellegűek,
- társakért végzett,
- kooperatív (nagyok segítése a kicsiknek),

- témáinkhoz kapcsolódó speciális munkajellegű tevékenységek, munkafolyamatok,

- alkotó tevékenységek

Programunk aktualizálja a munkatevékenységeket, melyek a hagyományostól eltérően szerveződnek.

A témáinkhoz és a napi életünkhöz kapcsolódó munkajellegű tevékenységek köre igazodik az életkori sajátosságokhoz, a gyermekek fejlettségéhez.

Az óvodánkban már hagyományos munkák mellett új feladatokat vezettünk be. Rendszeresen ismétlődő munkává vált nálunk: sütés, főzés, házimunkák, növényültetés, gyűjtés, újságszerkesztés, események dokumentálása fotóval, videóval, játékeszköz készítés, javítás, barkácsolás. Ezen tevékenységek megszervezése feltételeinek megteremtése tudatos, tervező, előkészítő munkát igényel.

Fontosnak tartjuk, hogy ezen tevékenységek egyénileg és/vagy a munkához választott társsal, társakkal együtt szabadon választhatóak legyenek, gondolkodni és együttműködni tanítsanak, fejlesszék a különböző képességeket készségeket erősítve a feladattudatot.

Cél:

- a személyiség szabad kibontakoztatása, munka jellegű tevékenységeken, tapasztalatszerzésen, kísérletezésen keresztül, az egyéni felelősség, az együttműködés-kölcsönös felelősség kialakításáért, a feladattudat fejlesztéséért.

Feladat:

- az egész napi tevékenységrendszerben olyan önálló munkavégzési feladatok adásával, amellyel az önellátási képességek fejleszthetők, megszilárdíthatóak,
- az öntevékeny munka kialakítása a gondoskodás, a kisebbek segítségével, együttműködéssel,
- a munka eredményének és más munkájának megbecsülésével, a munka értékének tudatosítása
- balesetvédelem és higiénia biztosítása
- élményszerzéssel az érdeklődés fenntartása
- speciális munkafolyamatokkal a tevékenységek körének bővítése:
 - fotó, videó, nyomda munkafolyamatai,
 - dekoráció és színpadi kellékek készítése, varrás, szövés, fonás munkafolyamatai,
 - papírtechnikák munkafolyamatai,
 - növénygondozás, ápolás, termesztés, betakarítás, felhasználás munkafolyamatai,
 - kisállat gondozás munkafolyamatai
 - játékkészítés, javítás, karbantartás munkafolyamatai,
 - házimunkák, sütés, főzés, takarítás munkafolyamatai,
 - munkahely látogatás

5.3. Tanulás

3-8 éves korú gyermeket a természetes kíváncsiságból kiinduló spontán megismerési vágy jellemzi, mely megindítja a tanulási folyamatot. Az óvodai tanulás a ismeretszerző tevékenységeken keresztül, a Mi világunk környezetével, játékos tapasztalatok közvetítésével juttatja el a tapasztalatokat gyermekeinkhez. A folyamatos, rugalmas napirend időkereteit kihasználva, a pedagógusaink biztosítják a megismerés színtereit, ahol nem szakad meg a játékélet, ahol nem kötelező a részvétel, ahol érdeklődésének, kíváncsiságának megfelelően vehet részt a gyermek.

Arra törekszünk, hogy az intellektuális-művészi és a mozgásos-manuális tevékenységek egyensúlyban jelenjenek meg.

A játékoság a tanulási folyamatokban nem önálló tevékenységet fejez ki, hanem a játékos elemek jelenlétét az adott tevékenységben. Mivel a tanulási helyzetekben élesebben jelen lehet, a tanulási kudarcok kezelését kiemelten kezeljük, a hibákat a folyamat természetes elemeként értelmezzük.

A tanulás szűk definíciója helyett programunkban nevelésfilozófiájának megvalósulását kívánjuk elérni. Ebben a tanulás konzervatív megfogalmazása helyett a ismeretszerző tevékenységek körét, mint kínálatot kívánjuk nyújtani gyermekeink számára, melyből a napi tevékenységek, tevékenykedtetések szabadon választhatók és végrehajthatók.

A tudáson, annak didaktikus átadása helyett, a magasabb szintű gondolkodásmód elsajátíttatását, a szabad kifejezést, az önmegvalósítást értjük.

Szabadon választható

Ismeretszerző

napi tevékenységek/kínálat

tevékenységek tanulás

Cél:

Olyan készségek és képességek kibontakoztatása, mely hozzájárul a sikeres iskolakezdéshez.

Feladat:

Olyan érdekes, ösztönző körülmények, helyzetek létrehozása, melyben gyermekeink képesek megtalálni önmaguk számára a legmegfelelőbb tevékenységeket, tanulási helyzeteket.

- megismerő, ismeretszerző, tanulási folyamatokon keresztül képességek, készségek fejlesztése,
- a tanulás színtereit, a képességfejlesztés motívumait gyarapító gyermekre szabott, egyéni fejlődés, fejlesztés biztosításával.

Képességfejlesztési területek

- Mozgással kapcsolatos képességek
 - Önismereti képességek
 - Megismeréssel kapcsolatos képességek
 - Esztétikai képessége
- Anyanyelvi képességek - beszéd és nyelvi funkciók
 - Beszédmotorika, beszédartikuláció
 - szókinccs
 - grammatika
 - beszédészlelés
 - beszédmegértés
 - verbális emlékezet
- a pozitív életvezetéssel kapcsolatos készségek hangsúlyozott fejlesztésével, a képesség-készség harmonikus fejlődése érdekében,
 - a tanulás motívumainak fejlesztése az alábbi területeken néhány Freinet technikával:

Szabad önkifejezés technikája

Kommunikációs technikák

Technikák a környezet tanulmányozására

Technikák az ismeret átadás és ismeretszerzés individualizálására

A szervezési és közösségi élet technikája

- Freinet pedagógiát közvetítő, változatos tanulástechnikai eljárásokat alkalmazni tudó pedagógusokkal

Tevékenységek központú pedagógiánkból fakadóan kiemelt fontosságúnak tekintjük a hagyományos és újszerű, tanulásszervezési eljárások, módszerek és jellegzetes eszközök alkalmazását. Ezek a gondolkodás fejlesztését, a saját élményre épített, valamint az egymástól való tanulás formáit teszik lehetővé.

A cselekvéses tanulás lehetőséget kínál ahhoz, hogy a különböző tanulási stílusok egyaránt érvényesülhessenek, nemcsak a vizuális, auditív, hanem a mozgásos vagy reflektív stílus is. Ehhez differenciált cél,- idő, -feladatkezelés szükséges azért, hogy gyermekeink hatékonyan, a saját készségeiknek és képességeiknek, tempójuknak megfelelően haladjanak.

Arra törekszünk, hogy a gyermekek által szívesen végzett tevékenységekben megtaláljuk és megmutassuk azokat az összefüggéseket, kapcsolódási pontokat, amelyek a más területekhez való illeszkedést, a dolgok komplex voltát mutatja.

- Kooperáció

Programunkban, mint tanulásszervezési eljárás kulcs szerepet kap. Felfogásunkban a gyermekekhez alkalmazkodó tanulás megvalósulása - csoportmunkában, differenciálásban, önállóságban, munkamegosztásban.

A képességek, az érdeklődés, a személyiségvonások, a megelőző tudás, a kulturális háttér terén megmutatkozó különbözőségek figyelembe vételét segíti elő. Lehetőséget teremt a szociális tanulás tudatosítására: szerepek, munkamegosztás, folyamatos interakció során. Folyamatos együttműködést tesz lehetővé a közös munka hatékonyságának felismerésével. A közösségben végzett munka feszültségoldó motiváló hatású.

- Projekt pedagógia

A felkínált témakörökön belül a gyermekek ötleteit felhasználva alakítjuk az egyénileg vagy csoportban történő feldolgozást.

A gyermekek által kiválasztott téma, amit egyénileg vagy csoportban történő feldolgozással valósítunk meg.

Célunk, hogy gyermekeinket döntési helyzetbe hozzuk, pedagógusaink csak javaslattevő, facilitátori feladatot végeznek, ahol az önszerveződés és önkéntesség az alapelv. A projekt sikeres megvalósítása érdekében jelen van a közös tevékenység, felelősség, az egyéni-közösségi érdek.

- Drámapedagógiai - szociális tanulás

A személyiségfejlesztés olyan módszere, amely során a gyermekeink ismeretei, készségei, képességei, társas kapcsolatai a csoportban végzett, pedagógusaink által irányított, közös cselekvés révén fejlődnek. Eszköze: a drámajáték, melyben a gyermekek cselekvőként, közreműködőként, képzeletben és tevékenyen élnek meg élethelyzeteket.

A drámapedagógia legfontosabb, legtartósabb hatása az önismeret terén észlelhető. Az önismeret lehetővé teszi egyrészt az életszemléleti, gondolkodásbeli, viselkedésbeli korrekciót, másrészt ez az első lépés mások megismeréséhez.

A csoportban folyó, közösségért végzett tevékenység, az együttes örömök, közös sikerélmények szorosabbá fűzik a gyermekek kapcsolatait.

A kommunikációs és más metakommunikációs gyakorlatok eredménye, hogy a gyermekek kifejezőkészsége, beszéde, önkifejezése, kreativitása fejlődik.

A drámajátékot, mint módszert a szabad játék mellett nem, mint helyettesítő tevékenységet kívánjuk előtérbe helyezni, hanem a játékban - drámajátékban az emberi/gyermeki tanulás egyik formájában rejlő nevelő erőt igyekszünk felhasználni nevelési céljaink elérésére.

Programunkban azonosulunk dr. Nagy József véleményével, miszerint: „a képességek tevékenységben nyilvánulnak meg és általa alakulnak”. Az értelmi és érzelmi nevelés feladatait témaközpontú tevékenykedtetéssel közvetített folyamatban komplexen valósítjuk meg az alábbi területeken:

Mozgás - mozgással kapcsolatos képességek

Kommunikáció - anyanyelvi képességek

Mi világunk - a környezethez és önmagához való kapcsolat kialakításához szükséges képességek

Hallható világ -zenei képességek

Vizuális világ -vizuális képességek

Matematika - matematikai játékokkal, játékos tapasztalatszerzés

5.3.1. Mozgás - mozgással kapcsolatos képességfejlesztés

Programunk a mozgást a gyermeki szükségletek kielégítésében az öntevékenység és szabadságvágy alapvető kifejezésének tekinti.

A mozgás, mint cselekvés az egész napi tevékenységsorba szervesen illeszkedik és átszövi óvodai életünket.

A mozgáson keresztül szerzett tapasztalatok kihatnak a gyermek képességrendszerére, mely az óvodába érkezéskor viszonylag azonos szintet mutat, de az egyéni, eltérő fejlettségeket figyelembe vesszük a gyermeket önmagához képest fejlesztjük.

Az egész napi mozgás biztosításával gyermekeink mozgással kapcsolatos képességei, tevékenységeinken keresztül fejlődnek: motoros koordináció, kondíció, perceptuo motoros képességek, szenzomotoros képességek, nagy motoros és finom motorikus mozgás.

Megteremtjük annak a feltételeit, hogy a gyermekek zenére is szabadon mozoghassanak, egymáshoz közelítve a képességek kibontakoztatását, a mozgás és a zenei alkotás összekapcsolását.

Cél:

- a mozgással elősegítjük a gyermekek harmonikus testi-lelki fejlődését.

Feladat:

- a gyermekek mozgásigényének kielégítése spontán mozgáslehetőségek biztosításával, balesetmentes helyiségek, tornaszoba és kert kialakításával, balesetmentes eszközökkel,
- tematikusan tervezett és irányított mozgás tevékenységekkel - életkortól függően a napi életbe ágyazva, nagyobb időkeretben heti rendszerességgel, (maximum 40 perc), napi rendszerességgel kisebb időkeretben (maximum 20 perc), valamennyi gyermek számára kötelezően,
- tudatos, optimális terheléssel, kondicionálással és koordinációs képességek fejlesztésével, korcsoportokra tervezett járás, futás, gimnasztika, játék, levezető gyakorlatokkal,
- megfelelő számú gyakorlás biztosításával a fő (törzs) mozgásanyag kiválasztásával,
- a szabad mozgás feltételeinek megteremtése rögzített és mobil eszközök, tornaeszközök biztosításával,
- az egésznapos mozgás biztosításához a termekben, helyiségekben, műhelyekben,

várakban, szabadban állandó és mozgatható, balesetmentes, biztonságos eszközök használatával,

- sportolási és edzési lehetőségek biztosítása, a helyi sajátosságok figyelembevételével

5.3.2. Kommunikációs-anyanyelvi képességfejlesztés

Az élményszükséglet, az információszükséglet kielégítésének fontos eszköze a kommunikáció. A Programunk megvalósításának fontos eszköze, hiszen nélküle a társadalmi élet, a társas kapcsolatok kialakulása nem képzelhető el.

Úgy gondoljuk, hogy a szociális kölcsönhatások szervezésén, lebonyolításán - beszéden, cselekvésen, magatartási formákon, rögzített emberi, társadalmi tapasztalatokon - keresztül fejlődik a gyermekben az emberi érintkezéshez szükséges képességek rendszere.

A kommunikáció tanult képességek rendszere, mint alapvető képességet tudatosan, tervszerűen és következetesen fejlesztjük, mert a napi tevékenységek teljes egészében természetes módon jelenik meg.

Programunk ezen szükségletek kielégítésére a témaközpontú tanulási folyamatot tekinti alapvetőnek, melyben a hét bármely napján hangsúlyt kap a kommunikációs nevelés.

A gyermeki érdeklődésre, szükségletekre építve új irodalmi élményekkel, művekkel ismerkednek meg, szabad alkotásban, drámajátékban vesznek részt a gyermekek.

Cél:

- a kommunikáció és kifejező készség alapozása, fejlesztése

Feladat:

- az érzelmek kifejezését szolgáló metakommunikációs jelek készletének gyarapításával,

- metakommunikációs jelek felismerésének fejlesztésével,

- kontaktusteremtés képességeinek fejlesztésével, beszédhelyzetek teremtésével, vitafórumok kialakításával,

- kommunikációs, önismereti és versenyjátékok tervezésével,

- együttműködést kívánó helyzetteremtés, kiscsoportos tevékenykedtetéssel,
- szabad alkotások feltételeinek biztosításával, a gyermekek által fogalmazott szabad szövegek, mesék, versek lejegyzésével,
- irodalmi befogadóképesség kialakításával a magyar és más népek irodalmi műveinek élményszerű bemutatásával, megszerettetésével,
- a belső képvilág megjelenítése az érzelmi kommunikáció fejlesztésével,
- kommunikációs képességek fejlesztése a nyelv normának megfelelő beszédtechnikai készség fejlesztésével,
- minden napi lehetőség biztosításával a témáinkhoz igazított mese, vers, mondóka hallgatására, mondogatására, kiemelten a szókincs fejlesztéséért,
- témáinkhoz igazított anyagválasztással az irodalmi önkifejezés és improvizálás kreatív megjelenítése, irodalmi művek előadásával, dramatizálással, bábozással, képolvasással,
- a gondolkodás és kommunikáció összekapcsolásával, a program fogalmi, tartalmi kereteivel a szókincs fejlesztése.

5.3.3. Mi világunk - a környezetünk tevékeny megismerése - matematikai tapasztalatok gyűjtése

A gyermek közvetlen környezetéből szerzi legelső tapasztalatait, és egyre több információt szerez szűkebb és tágabb környezetéből. Úgy gondoljuk, hogy a környezet az az információs közeg (a MI világunk), amely leginkább alkalmas arra, hogy közvetítse a megismerés tartalmát.

Tudjuk, hogy a környezet hat a gyermekekre és ő is hat a környezetére. Ez a kölcsönösség határozza meg az intézmény belső környezetének kialakítását, mely természetes folytatása a külső környezetnek.

A Mi világunk lépést tart a gyermeket körülvevő környezet dinamikus fejlődésével.

A természeti és társadalmi környezet megismerésében a folyamatos motiváltság érvényesül.

Olyan témákat kínálunk, melyek leginkább képesek közvetíteni az általunk fontosnak tartott ismerettartalmakat és a gyermekek számára könnyen megélhetőek.

Az ismeretszerző tevékenységrendszerbe szervesen illeszkedik a matematikai játékos tapasztalatszerzés.

Felfogásunk szerint élmények és cselekvések során tudjuk ráirányítani gyermekeink

figyelmét a Mi világunk -ban fellelhető tulajdonságokra, kapcsolatokra, jelenségekre, törvényszerűségekre, amelyek a Matematika tárgykörébe tartoznak. A matematikai tevékenykedtetés a gyermekek megismerési vágyára épül. Az élményadás, a tevékenykedtetés során a matematikai tapasztalatszerzést kívánjuk elősegíteni.

A gyermekek tapasztalataira, élményeire támaszkodva kell új ismereteket nyújtani, a meglévőket mélyíteni. Eközben építhetünk a gyermek spontán érdeklődésére, kíváncsiságára, érzelmeire, megismerési vágyára.

Cél:

- a gyermek környezettel és önmagával való kapcsolatának kialakításához szükséges képességek, a gyermek cselekvő képességének fejlesztése, matematikai tapasztalatokkal kiegészülve

Feladat:

- a környezet tevékeny megismertetése, tapasztalatszerzéssel, élmény nyújtással, a gyermekek fejlettségi szintjének megfelelően, a játékosság elvének érvényesítésével,
- a változatos témákkal, sokszínű fogalmakkal, megismerési tartalmak elsajátíttatása - felfedező ismeretszerzés biztosítása élménynyújtással, megfigyelésekkel, kísérletekkel, kirándulásokkal, látogatásokkal,
- kísérletező, tapogatózó megismerés szabad választhatósággal,
- a természet-, és társadalomtudat alakítása, én-re irányuló tapasztalatszerzéssel, hagyományok gyűjtésével,
- a témák változatos feldolgozása gyűjtemények létrehozásával (könyvek, képek, video, diák), szabadszövegekkel, kiselőadásokkal, fantáziajátékokkal,
- cselekvőképesség fejlesztése munkafolyamatok elsajátíttatásával,
- a mi világunk témaköréhez igazított belső feltételek kialakítása, termek, helyiségek, eszközök biztosításával,
- a témáinkhoz kapcsolódó matematikai tartalmú tapasztalatok - gyűjtésével, rendszerezésével,
- kiscsoporttól kezdődően a kíváncsiságra, érdeklődésre alapozott matematikai tartalmú tapasztalatok felfedeztetésével,
- az ítélőképesség fejlesztése a tér-, sík-, és mennyiség szemlélet szóbeli

megfogalmaztatásával,
 -játékos, cselekvésre ösztönző problémahelyzetek
 teremtésével, - önálló problémamegoldó képesség
 kialakításával,
 - matematika és informatikai alkotásokkal,

A gyermekekkel együtt közös szabályalkotás során formálódnak az illemszabályok, melyek az ismeretszerzési folyamat szerves részét képezik.

Illik, nem illik - illemszabályok

Programunkban nagy hangsúlyt kap a társadalmi normák közvetítőjeként a pedagógus mintaértékű magatartása, valamint a témáinkhoz illetve a valós élethelyzetekhez kapcsolódó illemszabályok megfogalmazása, gyakorlása. Fejlesztő munkánk arra irányul, hogy a gyermekek a helyes viselkedési szabályokat, az együttélés elemi szabályait megismerjék, és alkalmazni tudják a természetes élethelyzetekben.

Cél:

- Kontaktusteremtés képességének fejlesztése, illemszabályokkal az aktuális társadalmi elvárásoknak megfelelően

Feladat:

- a globális értékrendből a gyermek életkorát és természetét figyelembe vevő, témáinkhoz szervesen kapcsolódó illemszabályok kiválasztásával,
 - a gyermek személyiségének fejlesztése erkölcsi tapasztalatok, élmények biztosításával (szituációs játékban, az anyanyelvi nevelés eszközeivel).

5.3.4. Hallható világ - zenei képességek fejlesztése

A témáinkhoz kapcsolódó Hallható világ művészeti témakörei komplex tapasztalatszerzésre adnak lehetőséget, melyek az életkorok függvényében változatos, sokszínű, több pólusú ismeretszerzést eredményeznek. Az ének-zene, az énekes játék, a mozgáselemekre épített táncok, néptáncok adják a közvetítő közeget a művészet, a kultúra sokrétű megismeréséhez.

Az éneken, a zenén, a különböző zenei hatásokon, a kultúra közvetítésén keresztül érjük el, a gyermek lelki, érzelmi életének gazdagítását, az érzelmek kifejezésének tanulását, mely épít a gyermekek érdeklődésére, kíváncsiságára.

Kodály Zoltán 1934-ben írt gondolatával azonosulunk, mely szerint „...muzsika, zene nélkül a lélek összezsugorodik, s az ember egész lényé sajátos bélyeget kap. Ez a betegség felnőtt korban gyógyíthatatlan.”

A zenei kultúra közvetítését kívánjuk oly módon biztosítani, hogy a zenei anyanyelvet jelentő magyar népzene dalai, mondókái, műdalai más európai gyermekdalok a művészi ízlésformálás hatékony eszközei. A zenei világ közvetítője a pedagógus, aki zenei kultúrájával, hangjával, hangszeres tudásával biztosítja a Hallható világ anyagának átadását.

Spontán énekhallgatásra, dalos játékok játszására a nap arra alkalmas mozzanataiban az óvodában és az óvodán kívül is lehetőséget adunk. Közösségteremtő és közösségfenntartó hatásán keresztül az együttműködést erősíti. Globális szemléletünkből fakadóan az éneklés és a mozgás anyaga kapcsolódik az életkori szakaszokhoz, a befogadáshoz, az átéléshez az emberi környezethez, a természethez, a szokásokhoz és a hagyományokhoz. Az élménynyújtó közös éneklés, együttmozgás és tánc alakítja, fejleszti gyermekeink mozgását és annak harmóniáját.

A Hallható világ témái a népművészet ágaihoz is kapcsolódnak a népzenei műsorokon, a néptánc fesztiválokon, a hagyományőrző műsorokon és a tánc házi rendezvényeken való részvétellel, mely befogadás oldalról biztosítja az élményszerzést.

Cél:

- a zenei képességek fejlesztése, a komplex zenei átélés elősegítése

Feladat:

- a zenei nevelés során az életkori sajátosságok, életkori szükségletek figyelembevételével,
 - zenei anyag biztosításával - mondóka, dal, dalos játék - zenei érdeklődés felkeltése, az ének-zene megszerettetése, zenei ízlés, fogékonyság formálásával,

- zenei alapképességek fejlesztése és folyamatos működtetése, éneklési készség, ritmusérzék fejlesztés, hallásfejlesztés, zenehallgatás változatos eszközökkel, hangszerekkel,
- a zenei befogadóképesség, a zenei formaérzék, a zenei képességek és készségek fejlesztésével,
- hangszerkészítéssel,

- zenei műveltség továbbfejlesztése, zenei hagyományápolás népdalokkal, mondókákkal, énekes játékokkal, népi hangszerekkel,
- gyermeki néptánc és népi játékok, hagyományok megismertetésével,
- a gyermek alkotóképességének fejlesztésével (improvizációval),

5.3.5. Vizuális világ - vizuális képességfejlesztés

Programunkban a Vizuális világ nem más, mint a gyermekek által érthető külső (a Mi világunk) tárgyi világnak, élményeinek megelevenedése, annak képi, formai eszközein keresztül. A gyermeket körülvevő természetes és alkotott környezet sajátos megjelenési formáit közvetíti a technikák változatos alkalmazásaival a tér, a szín, a forma viszonyainak megláttatásával. A vizuális megjelenítés az alkotás örömét, a kreativitást, a szabad önkifejezést, a megvalósítás sokféleségét teszi lehetővé.

Ezen ismeretszerző tevékenységben adunk lehetőséget arra, hogy a vizuális látásmód a vizuális művészeteken, eltérő kultúrák sokszínűségén a gyermekek saját alkotásain keresztül formálódjon. A kifejezésmódok sokszínűségével témáinkhoz kapcsolódva a gyerekek a mindennapok folyamán bármikor megvalósíthatják elképzeléseiket.

Az ismeretszerzés folyamatában mód adódik arra, hogy a Vizuális világ témáihoz kapcsolódó tevékenységek során a gyermekeink a hét bármelyik napján változatos technikákkal és formai megjelenítéssel ismerkedhessenek meg, azt önálló, egyéni vagy csoportos alkotással valósítsák meg.

Napirendünk lehetővé teszi, hogy a gyermek szabad vizuális tevékenységet bármikor folytathat.

A Vizuális világ az ízlésformálás olyan színtere, melyhez szorosan kapcsolódnak a Hallható világ és az Anyanyelv tevékenységei. E változatos tevékenységek az esztétikai képességek fejlesztésének tág lehetőségét adják.

Cél:

- vizuális képességek fejlesztése, hosszútávon az esztétikus tárgy- és környezet átalakítás képességének fejlesztése

Feladat:

- a gyermekek életkorához, a témáinkhoz kapcsolódó vizuális tevékenységek kialakításával,
- vizuális alkotóvágy, befogadóképesség, önkifejezési képesség fejlesztésével, vizuális élménynyújtással, az élményszükségletek kielégítésével (múzeum, tárlatok, épületek megtekintése),
- kiscsoporttól változatos technikák kialakításával (rajzolás, festés, mintázás, konstruálás), tapasztalás, gyakorlás útján, a megfelelő hely, idő és eszköz biztosításával,
- esztétikai érzékenység, vizuális kultúra iránti nyitottság, igényesség alakítása a szép megláttatásával,
- a gyermek önkifejezésének, kreativitásának segítése változatos tárgyi feltételek biztosításával,
- speciális technikák népi kézműves mesterségek megismertetésével, változatos alapanyagok, eszközök biztosításával műhelyekben, várakban,
- a környezet alakítása, formálása, alkotások létrehozásával, bemutatásával

6. A fejlődés várható jellemzői óvodáskor végére**6.1 Az egészséges és kultúrált életre nevelés**

- Válgék szilárd szokásává az étkezés közbeni kultúrált magatartás
- válgék belső igényévé a rendszeres, gondos tisztálkodás
- helyes cselekvési módok váljanak szokássá, szilárduljanak meg
- legyen képes a természetes mindennapi szükségleteinek önálló kielégítésére, valamint környezete rendjének megőrzésére és helyreállítására

6.2 Érzelmi nevelési szocializáció

- rendelkezzen reális önképpel
- legyen nyitott, magabiztos, tevékeny
- legyen képes az együttműködésre, társakkal és felnőttekkel egyaránt
- fogadja el a másságot
- alakuljon ki környezet elvárásaihoz való alkalmazkodás képessége
- alakuljon ki a kudarcűrő képessége

6.3 Értelmi fejlettség kialakulása

- legyen képes ismereteket, tapasztalatokat szerezni
- tudja akaratlagosan szabályozni figyelmét
- konkrét műveleti gondolkodás szintjén legyen
- rövid és hosszú távú memóriája megfelelően működjön
- alakuljon ki a teljesítménytudat és versenyszellem

- 6.4 Játék

- Tudja és merje megvalósítani játékötleteit
- minél szívesebben jelenjen meg minden játékfajta
- alkalmazkodjon a játék szabályaihoz, tartsa és tartassa be a szabályokat
- konfliktusait külső segítség nélkül igyekezzon megoldani

6.5 Munka

- legyen képes feladatot vállalni önmagáért, másokért és ezeket maradéktalanul teljesítse

-a választott tevékenységnek legyen kézzel fogható, valódi eredménye

- alakuljon ki a munkához való pozitív viszony – szeresse, amit csinál

- belülről fakadó igény legyen az esztétikus, pontos produktum.

6.6 Tanulás

6.6.1 Mozgás

- nagymozgása harmonikus, összerendezett, célirányos

- finommotorikája koordinált

- grafomotorika- helyes ceruzafogás, lendületes vonalvezetés

- tudjon tájékozódni testen, térben, síkban.

6.6.2 Kommunikációs anyanyelvi képesség

- artikulációja tiszta, működőképes aktív és passzív szóincse legyen

- gondolatait összefüggő mondatokkal fejezze ki

- beszédészlelése, megértése, verbális emlékezete megfelelően működjön.

6.6.3 Mi világunk – a környezet tevékeny megismerése – matematikai tapasztalatok gyűjtése

- az életkori sajátosságoknak megfelelő ismeretekkel rendelkezzen az őt körülvevő környezetről

- ismerjen gyűjtőfogalmakat
- váljon alkalmassá a megfigyelésre
- ismerje fel a természeti és társadalmi környezet alapvető törvényszerűségeit
- a természetet ismerő és szerető emberré váljon.
- rendelkezzen kutúrhigiénés szokásokkal

6.6.4 Hallható világ – zenei képességek fejlesztése

- legyen fogékony a különféle zenei irányzatok iránt
- sikeresen kapcsolja össze a dallamot, ritmust, mozgást
- éljen a zenei önkifejezés eszközeivel
- ismerjen és tudjon egyszerű, játékos táncmozgásokat.

6.6.5 Vizuális világ – vizuális képességfejlesztés

- vizuális emlékezete legyen pontos és szemléletes
- változatos technikákat ismerjen, és alkalmazzon
- ábrázolás módjában jelenjenek meg a részletek is
- legyen igényes az esztétikus munka és tárgyi környezet alakításában

7. Az ismeretszerzési folyamatot kiegészítő tevékenységek az óvodában

Programunk lehetőséget nyújt arra, hogy sajátos arculat formálódjon meg a kiegészítő tevékenységrendszeren keresztül. Ezen keresztül kívánjuk elérni egyrészt a gyermekek egyéni képességeinek fejlesztését/fejlődését, másrészt az együttműködési képességek fejlesztését. Valljuk, hogy a közös tevékenységekben valósul meg leginkább az egyéni képességek fejlesztése.

Fontos tervezési feladatunk az életkori sajátosságoknak és az egyéni képességeknek megfelelő tevékenységkör kialakítása.

A kiegészítő tevékenységeinket folyamatosan aktualizáljuk lehetőségeinkhez igazítva, valamint az intézmény és a gyermekek által kialakított hagyományokra építve.

A mindennapjainkat színesítik az ünnepek, ünnepélyeink, melyek élményeket és örömforrásokat nyújtanak gyermekeink és pedagógusainknak egyaránt.

A kiegészítő tevékenységeinket a szabadidős tevékenységekkel tesszük változatossá. A gyermeki szuverenitás, a szabad döntés és tevékenység motiválja a választást. Intézményünk tárgyi feltételrendszere adott ahhoz, hogy időszakban minden gyermek megtalálja és kiválassza az őt leginkább érdeklő tevékenységet. Lehetősége van arra is, hogy több tevékenységben is részt vegyen, mert a különböző helyeken folyó tevékenységek (termek, műhelyek, várak, tornaterem, udvar, kert, stb.) biztosítják szabad átjárhatóságot.

- a napi tevékenységeket színesítő tevékenységek, programok - alkalmoszerű tevékenységek, hagyományok, ünnepek
- szabadidős tevékenységek
- egyedi kiegészítő tevékenysége

* A napi tevékenységeket színesítő tevékenységek, programok:

Élménynyújtás:

a témáinkhoz kapcsolódó természeti séták, kirándulások:

PL: látogatás a Budakeszi Vadasparkban

Madarak, fák napja

Színházlátogatás

Könyvtárlátogatás

Színjátás a gyermekeknek

Koncertlátogatás, néptánc

Múzeumlátogatás: Képcsarnok Múcsarnok,

*Alkalomszerű tevékenységek, hagyományok, ünnepek, megemlékezések

Október 23.

Március 15.

Augusztus 20.

Mikulás, Advent, Farsang, Húsvét

Erdei óvoda

Gyermeknap

Nyári táborozás Dunabogdányban

Évzáró műsor

Rajzkiállítás

Szüret

Családi főző hétvége

Családi vetélkedő

Ballagás

Anyák napja

Szülői igényekhez igazítottan, változatos tevékenységekkel, képzett pedagógusokkal

Havonta egy alkalommal játszóház:

Mesevár

Játékvár

Lekvár

Homokvár

Mókavár

Képtár

Lovagterem

Zenevár

Műhely

Egyedi kiegészítő tevékenységek Levelezés - óvodák között

Életkönyv ,

Fotóalbum készítés

Filmkészítés

A kiegészítő tevékenységrendszer működtetése, szabályozása az intézmény Minőségirányítási Programja és a Szervezeti és működési szabályzat alapján, és az

éves munkaterv alapján.

8. Módszertani ajánlat a tevékenységrendszer kialakításához

Témákhoz igazított élménynyújtás, élményszerzés kötelező rendszerességgel a hét bármely napján.

A napi tevékenység fő céljaként kell érvényesíteni a szabadságvágy minden formájának biztosítását

Szabad
 önkifejezés
 szabad alkotás
 kíváncsiság
 érdeklődés
 megismerési vágy

A változatos tevékenykedtetés a hét minden napján a pedagógus által kínált tevékenységek, a gyermekek ötleteivel kiegészülve, együtt tervezve kapják meg végleges formájukat, valósulnak meg. Az egyeztetésnek napi kötelező színhelye a beszélgető kör, ahol az előzetes elképzelések, tervek megbeszélést, továbbtervezést, értelmezést kapnak. A pedagógus támaszkodik a gyermek ötleteire, érdeklődésére, kíváncsiságára, alkotására, melyek egy projekt tartalmi megvalósításához vezetnek.

A projekten belüli kötelező témák, tartalmak megvalósításának, feldolgozásának sorrendje a pedagógus számára szabadon választható, a gyermekek igényeihez igazítottan.

A program mi világunk témakörei és fogalomstruktúrája a napi, a heti, a havi elképzelések időkeretei mellett a korcsoportok (életkorok) keretei alapján változhatnak, variálódhatnak a pedagógus személyéhez igazítottan. A fogalom struktúra-fogalomtár csak keretezi óvodai életünket.

Az iskola készség-felkészítés, mint végső, elérendő cél kötelezi pedagógusainkat a tartalmi megvalósításra.

A napi tevékenységrendszer működtetéséhez a pedagógustól önálló, tudatos felkészülést, a gyermektől szabadon választott tevékenységet vár el.

A működtetéshez az óvodapedagógus és a gyermekek közötti előzetes megbeszélés, tervezés, a feladatok egyeztetése szükséges.

A délutáni tevékenységrendszer a működtetése a délelőttihez hasonlóan történik.

A tevékenységrendszert Freinet technikákkal a program fokozatos és folyamatos egyre bővülő ismerettel végezzük, melyek a nap folyamán, illetve az óvodai élet

megszervezése során különböző arányban vannak jelen

A technikák alkalmazása az adott gyermekcsoport illetve a gyermek egyéni fejlettségétől, a pedagógus egyéni ismeretétől függ.

9. Gyermekvédelem

Az intézmény gyermekvédelemmel kapcsolatos feladatainak felelőse az intézmény vezetője. Munkáját segíti a gyermekvédelmi megbízott, aki munkaköri leírás alapján végzi feladatát.

Óvodánk a gyermekvédelmi feladatait az 1997. évi XXXI. törvény (a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról) alapján fogalmazta meg.

Az egészséges és kultúrált életmódra nevelés egyik fontos területe az óvodás gyermekvédelem - a személyes motívumok fejlesztése. A gyermekiszemélyiség fejlődésének fő meghatározója : mikrokörnyezet (család), makró környezet. Az óvodás gyermek élete tele van sikerekkel, kudarcokkal, örömmel, és szomorúságokkal.

A kiegyensúlyozottabb környezetben élő gyermekek folyamatosan és károsodás nélkül dolgozza fel ezeket anélkül, hogy külső beavatkozásra szükség lenne. Óvodánkban az új Oktatási törvény végrehajtási utasítása szerint gyermekvédelmi megbízott pedagógus koordinálja (a többi pedagógus segítségével a gyermekvédelmi eseteket).

9.1A gyermekvédelmi megbízott feladatai:

- megelőzés
 - elhárítás
 - segítés
 - enyhítés
 - együttműködés
- (gyermek, család, hatóság)

9.2A pedagógusok feladatai:

Prevenció - megelőzés

1.szakasz:

a felderítés

az ok keresése, melynek alapfeltétele, hogy ismerjük a - gyermek személyiségét- családi hátterét, környezetét - baráti kapcsolatait

2. szakasz: a jelzés megfelelő segítő szervhez irányítás

3. szakasz: az információáramlás, áramoltatás család – gyermek - pedagógus között

Korrekciónak megszüntetés

A már bekövetkezett károsodásokat és azok hatásának enyhítése, megszüntetése

9.3 Gyakorlati megvalósítás óvodában

9.3.1A probléma feltárása, a lehetőségek elemzése, megoldása team munkában (óvónők, gyermekvédelmi megbízott)

A probléma okainak megállapítása:

- hátrányos helyzet
(azok a gyermekek, akiknek alapvető szükséglet-kielégítési lehetőségei korlátozottak. Családja szűkebb társadalmi környezete az átlaghoz képest negatív eltérést mutat, elsősorban szociális, kulturális téren)

9.3.2 Okai:

Környezeti: rendezetlen családi háttér, rossz lakás körülmény, sivár lakókörnyezet, stb.

Személyiségben rejlő: magatartási agresszivitás deviáns túlzott gátlás tanulási nehézség:

figyelem koncentráció
 speciális részfunkció problémák
 díszgráfia
 diszlexia diszcalculia

Szociális: potenciális szociális háttér

anyagi helyzet általános és nagymérvű romlása
 fokozott munkanélküliség, csökkenő jövedelme
 létbizonytalanság

Egészségügyi: _____ potenciálisan veszélyeztetett

(öröklött vagy szerzett betegségek, látás, hallás,
 asztma, allergia, epilepszia, testi fogyatékoságok)

9.3.3 Intézkedési terv

A feltárt okoknak megfelelően pedagógiai módszerekkel történő megoldása.

A megoldást segítő személyek, intézmények:

Óvodán belül:

csoportos óvónők
 óvodapszichológus

gyermekvédelmi megbízott
 óvodaszék SZMK

Óvodán kívül:

Gyámhatóság Nevelési tanácsadó
 Családsegítő központ (jogász, szociális
 munkás, családgondozó, lelkész)
 Egészségügyi intézmények
 (gyermekgondozó-, pszichiáter,
 drogambulancia)
 Rendőrség
 civil szervezetek

Feladat:

- többszöri családlátogatás, nevelési segítség, tanácsadás, a szülők
 figyelmeztetése, ellenőrzése

- a gyermekek irányítása a nevelési tanácsadóba

- javaslat a szülőnek családsegítő központok szolgáltatásainak
 igénybevételére (pl.: családterápia)

- segélykérelem kezdeményezése, illetve a kérelem véleményezése az illetékes
 gyámhatóságtól

- javaslat védő-óvó intézkedések megtételére (gyámhatóság felé) - pártfogó kirendelésének szorgalmazása (gyámhatóság felé)
- kezdeményezés bíróság felé (pl.: a gyermek elhelyezése ügyében) - kezdeményezés állami gondozásba vételre
- súlyos esetben rendőrségi feljelentés (súlyos veszélyeztetés, bántalmazás esetén)

Ha ezeket az óvodánkban jelentkező, kezdődő - teljesítmény,- magatartás, kapcsolatzavarokat saját problémamegoldó kapacitásunkkal lelkiismeretesen, közösen, koordinálva elvégezzük, akkor nagyon sokat tehetünk a hátrányos helyzetű, veszélyeztetett gyermekek helyzetének javítása érdekében.

A veszélyeztetett gyermekekről feljegyzéseket, a Veszélyeztettséget jelző lapon rögzítjük.

10. Óvodánkba jelentkező sajátos nevelési igényű és eltérő szociokulturális háttérrel rendelkező gyermekek integrálása

Cél:

- A sajátos nevelési igényű gyermekek közösségbe való beilleszkedésének megkönnyítése.

Feladat:

-Az óvodai korcsoportok megfelelő folyamatos haladásának biztosítása, az esélyegyenlőség megteremtésével.

- figyelembe vesszük a szakértői vélemény javaslatait
- A naplóban található anamnézis lap kitöltése az óvoda megkezdésekor - megfigyelések
- szükség esetén vizsgálat kérése a Nevelési Tanácsadótól
- eredmények összegzése, értékelés
- szakértői vélemény alapján intézkedési terv készítése

Felhasznált irodalomjegyzék

Felhasznált irodalom az anyanyelvhez

1./ Állatok farsangja	Móra Könyvkiadó Bp.	1967.
2./ Bauer Gabriella:Gyermekirodalmi Szöveggyűjtemény.	Tankönyvkiadó Bp.	1985.
3./ Cini-cini muzsika	Móra Könyvkiadó Bp.	1977.
4./ Csodaország	OFFICINA NOVA	1990.
5./ Gazdag Erzsébet: Mesebójt	Móra Könyvkiadó Bp.	1967.
6./ Icinke-picinke	Móra Könyvkiadó Bp.	1972.
7./ Lagodai Pagoda	Móra Könyvkiadó Bp.	1970.
8./ Szutyeyev: Vidám mesék	Móra-Kárpáti Kiadó	1984.
9./ Varga Katalin: Gőgös Gúnár Gedeon	Móra Könyvkiadó Bp.	1979.

Felhasznált irodalom a Hallható világhoz

- 1./ Bauer Gabriella:Gyermekirodalmi Szöveggyűjtemény
- 2./ Csiga-biga palota
Tankönyvkiadó Bp. 1985. Kriterion Könyvkiadó
Bukarest 1971.
- 3./ Daloló állatok
- 4./ Forrai Katalin:Ének az óvodában

- 1./ Báthory Zoltán: Tanulók, iskolák-különbségek
 Egy differenciális tanításelmélet vázlata 1992
 Tankönyvkiadó Bp. 1992
- 4./ Dr. Buda Béla: Az empátia, a beleélés lélektana Tankönyvkiadó Bp. 1986
- 5./ Bugán Antal: Érték és viselkedés Gondolat Kiadó Bp 1980
- 6./ Csapó Benő: Kognitív pedagógia Akadémiai Kiadó Bp. 1994
 1992
- 7./ Csertő A.-Ecsédi A.-Nagy J.-Puppi J.: Iskolaelőkészítő kompenzálás
 Tankönyvkiadó Bp
- 8./ Feladatgyűjtemény a képességszintek megállapításához Tankönyvkiadó Bp
- 9./ Geréb György: Az iskola pszichés klímájáról Tankönyvkiadó Bp
- 10./ Kelemen László: Pedagógiai pszichológia Tankönyvkiadó Bp. 1980.
- 11./ Klss Árpád: Mérés,értékelés,osztályozás Tankönyvkiadó Bp. 1978.
- 12./ Kovács György-Bakosi Éva:Játék az óvodában Tk.ka. Debrecen, 1995.
- 13./ Kovács Sándor: Innováció az iskolában Tankönyvkiadó Bp.
 1988.
- 14./ A magyar közoktatás távlati fejlesztésének stratégiája
 Művelődési és Közoktatási Minisztérium Tankönyvkiadó Bp. 1996.
- 15./ Dr. Nagy József: Nevelési Kézikönyv Mozaik Oktatási Stúdió Szeged 1996.
- 16./ Dr. Nagy József: Fejlesztési követelmények OKKER Oktatási Iroda Bp.
 1994.
- 17./ Dr. Nagy József: 5-6 éves gyermekeink iskolakészültsége Akadémiai Kiadó Bp.
 1980.
- 18./ Dr. Nagy József: Az anyanyelvi kommunikatív képességek és értékelésük
 szerepe a fejlesztő munkában

Az óvodai anyanyelvi nevelés továbbfejlesztése Kecskemét 1981.

19./ Nemzeti Alaptanterv

Művelődési és Közoktatási Minisztérium Budapest 1995.

20./ Orosz Sándor: Korszerű tanítási módszere Oktatási Központ Veszprém

21./ Az Óvodai Nevelés Országos Alapprogramja Budapest 1996.

22./ Az Óvodai Nevelés Programja Tankönyvkiadó Bp. 1989.

23./ A pécsi Apáczai Cs. János Nevelési Központ programja
Pedagógiai Szemle 1990.

24./ Salamon Jenő: Az értelmi fejlődés pszichológiája
Kiadó Bp. Gondolat 1983.

25./ Salamon Jena: A megismerő tevékenység fejlődéslélektana
Gondolat Kiadó Bp. 1984.

26./ Dr. Szabó Pál: A kisiskolás Kossuth Kiadó Bp. 1984.

27./ Vekerdy Tamás: Az óvoda és az első iskolai évek a pszichológus szemével
Tankönyvkiadó Bp. 1989.

TERÉZVÁROSI ÖNKORMÁNYZAT JÁTÉKVÁR Program módosításának okai

- amennyiben az értékelés alapján szükségessé válik a tárgyi, személyi feltételek, óvodaszerkezeti elemek változnak nevelőtestület 1/3-a jegyzőkönyvileg kéri nevelőtestületei értekezleten fenntartói koncepció változásakor

- társadalmi környezet, óvodahasználók nagyobb arányú változása, igénye esetén, ha a nevelőközösség elfogadja céljaikat

Legitimációs záradék

Egyetértését nyilvánította: **Szülői munkaközösség**

Dátum: 2007. 06.

Elfogadta: **Nevelőtestület**

Dátum:2007. 06. Jóváhagyta:

Tájékoztatásul, szakértői véleményeztetésre:

.....

A publikálás formája:

Irattári szám: 2007/143.

Érvényességi rendelkezés

A Helyi Nevelési program érvényessége: 2009. augusztus 31.

Az óvodai Helyi Nevelési Program módosításának lehetséges indokai:

- szülői igények változása
- testületi javaslat

A módosítás-döntés előkészítő szervei:

- nevelőtestület

A Program módosításának előírásai

- 80%-os szülői egyetértés
- a testület 2/3-os többségi szavazata

A Program kiadásáért és a benne foglaltak megvalósításáért felelős:

Balogh Bálintné
intézményvezető

MELLÉKLETEK

1. sz. Óvodai tevékenységrendszerünk megvalósítása - Freinet technikák
2. sz. Tervezés, értékelés az óvodánkban, Freinet technikával
3. sz. Tervezési minta

4. sz. Nevelőtestületi jegyzőkönyv

- 5.sz. Szülői munkaközösség jegyzőkönyve

6. sz. Eszköz és-, felszerelés jegyzék

A szabad önkifejezés technikái

a) Szabad rajz, és vizuális alkotások

A szabad rajz gyermekkorban az egyik legjelentősebb önkifejezési forma, hiszen az óvodás kor elején a gyermekek szókinccse, fogalmazási készsége, a gondolatok logikus összerendezettségének képessége még fejletlen. Nehezen képes szavak segítségével világosan, egyértelműen közvetíteni álmait, vágyait, gondolatait, félelmeit érzéseit. Az ábrázolás eszközeivel, színekkel, vonalakkal, formákkal azonban sok mindent elárul önmagáról, belső világáról.

A vizuális alkotások segítenek abban, hogy minél jobban megismerjük őket, tisztában legyünk azzal, hogy mi az, ami felkeltette az érdeklődésüket és ami élményszerűen megragadt bennük az őket ért ingerekből. Ha megkötöttség nélkül alkothatnak, mindig azok a dolgok tükröződnek vissza az alkotásaikban, melyek foglalkoztatják, ami iránt éppen érdeklődnek.

A rajzokban megjelennek a még fel nem dolgozott, konfliktust okozó helyzetek, az élmények, az eltitkolt félelmek, a másképp ki nem fejezhető érzelmek. A gyermekek megismerésének, fejlettségi szintjének felméréséhez a legegyszerűbb és legtermészetesebb út, ha hagyjuk szabadon alkotni és alkotásairól szabadon nyilatkozni.

b) Szabad beszélgetés és vita

A szabad beszélgetés lényege, hogy a gyerekeket arra ösztönözzük, hogy a hozzájuk közel álló, őket foglalkoztató témákról, egyénileg és közösen átélt élményekről saját szintjüknek, ismeretüknek, nyelvi kifejező készségüknek megfelelően meséljenek.

Ahhoz azonban, hogy a gyermekek bátran kibontakozzanak, élményeikről, sikereikről, kudarcaikról, örömeikről, félelmeikről, egyszóval önmagukról beszélni tudjanak, biztonságos, meghitt, egymást elfogadó és megbecsülő légkört kell teremteni, mely elősegítheti a felszabadult kommunikációt. Az óvónőnek elsődleges feladata ebben a helyzetben a meghallgatás és a segítségnyújtás. Ez utóbbi mindig attól a gyerektől függ, aki éppen beszélget velük. Másképp kell és lehet segíteni egy visszahúzódó, vagy egy állandóan szerepelni vágyó gyermeket van, akinek elég egy fél mosoly és simogató tekintet ahhoz, hogy felszabadulttá váljon. De akad akinek folyamatosan éreznie kell, hogy rá és csakis rá figyelünk. Van, akit csak

hallgatni kell és akit előrevivő kérdésekkel átlendíteni a holtpontra. Van, akit inspirálja ha írjuk amit mond és van akit a mikrofon közelsége tesz közlékenyvé. Mindenkihez meg kell találni az utat, mely felszabadítja gátlásait és örömtelivé teszi számára a kommunikációt. A készségek és képességek gyakorlásához szükséges feltételeket már egészen kicsi kortól meg kell teremteni.

A spontán kialakult beszélgetések mellett állandó helyet és időt kell biztosítani a beszélgető körnek. Ez az a technika, mely minden Freinet elemekkel működő csoport életének elengedhetetlen része általa biztosíthatók a jogok, alapelvek és a kiemelt fogalmak érvényesülése.

Ez az a fórum, ahol

- Mindenki szabadon véleményt nyilváníthat
- Nyugodt, meghitt körülmények között, bármiről lehet beszélgetni, ami csak érdekli a gyermeket, vagy a gyermekeket
- Meg lehet vitatni hova menjünk kirándulni, sétálni, kinek mit küldjünk ajándékba, mi kerüljön a csoport újságba, miről írjunk az elküldendő levélben
- Megtervezhetjük a következő nap, napok, hetek programját
Kiválaszthatjuk azokat a fogalmakat, melyeket szeretnénk körbejárni, összeállíthatjuk a projekteket, melyek egy-egy tervidőszak témáját, fogalmait, kérdését, eseményeit és tevékenységeit tartalmazza.
- Elhangozhatnak az egyénileg kisebb csoportokban, vagy csoportban kitalált és megírt mesék, történetek, versek
Bemutathatók az elkészült alkotások, zeneművek, táncok jelenetek
- Bárki előadást tarthat egy-egy őt foglalkoztató témáról számára fontos kérdésről, fogalomról
- Véleményt mondhatunk egymás munkájáról
- Kitalálhatjuk, hogy egy-egy ünnepre, alkalomra mivel és hogyan készüljünk
- Közös, jó hangulatú játékokat képzelet játékokat játszhatunk
- Nyugodt körülmények között hallgathatunk mesét, zenét, álmodozhatunk, képzelődhetünk.... és így tovább.

Ha jól végig gondoljuk, ez az a sok funkciós technika, mely segíti a csoportélet megszervezését, a valódi partnerkapcsolat kialakulását, a gyermekekkel történő közös tervezést. Tervező, értékelő ismeret- és értékközvetítő funkciója van. Segíti egymás megismerését és elfogadását, a csoportalakítást, hiszen általa a gyermekek megtanulják a csoportba való beilleszkedés szabályait, a saját és csoportérdekek összeegyeztetését, mások meghallgatásának és az érvelésnek a technikáit, a kommunikációs és metakommunikációs eszközök változatos használatát, az eredményes vitatkozás lehetséges stratégiáit stb.

A beszélgető-körnek mindenhol, mindig meg vannak a jellemző hagyományai, rítusai. Van felépítése, vannak korlátai és szabályai, melyeket az adott csoport közösen alakít ki és fogad el tart, illetve tartat be. Ezért nem lehet meghatározni, hogy a nap melyik szakaszában és milyen időtartamban működhet. Mindenkinek saját magának kell kialakítania ennek az összetett technikának a működéséhez szükséges feltételeket (hely, idő, időtartam, motiváló és lezáró hagyományok, rítusok).

A legfontosabb, hogy minden napnak legyen egy olyan megszokott hagyományokkal, szabályokkal behatárolt időszaka, amely jó hangulatú együttlétet a közösségi érzések felerősítését az egyén és a csoport fejlődését biztosítja.

A vita nem más mint közös alkotó tevékenység, szellemi küzdelem, melynek középpontjában valamilyen probléma, eldöntendő kérdés áll. Célja a leoptimálisabb megoldás közös keresése, felkutatása.

A vita eredményes nevelési és oktatási módszer, hiszen egy-egy eldöntendő kérdés tények felsorolását, érvek és ellenérvek megfogalmazását gyűjtő munkát a meglévő tényanyag kiegészítését mérlegelést és döntést kíván a vitatkozó felektől. Vitatkozás közben a gyermekek megtanulnak a tényekre koncentrálni, mások érveit elfogadni, rugalmasan gondolkodni. Észrevétlen módon gyakorolhatják az arcjáték, a gesztus, a tekintet váltás, a térközszabályozás, a testtartás és a meggyőző beszéd technikáit.

Már az óvodában is nap mint nap kialakulnak, vagy kialakíthatók olyan helyzetek, közös, vagy egyéni problémák, melyek megoldási módját közösen vagy az érintetteket, érdeklődőket meghallgatva lehet és kell megoldani. Ilyen helyzet lehet például egy kirándulás helyének kiválasztása a napi tervek közös összeállítása egy újság megszerkesztése vagy egyszerűen két gyermek között kialakult pillanatnyi konfliktus.

A vitatkozásnak azonban meg vannak a maga alapfeltételei. Ilyen a nyílt légkör az aktív belülről indított részvétel, közösen kialakított együttléti szokások,

szabályok. Ezek nélkül a viták, ahelyett, hogy erősítenék a közösséget és segítenék a toleráns, elfogadó magatartás fejlődését, konfliktusokat, újabb és újabb probléma helyzeteket teremthetnek.

c) A szabad fogalmazásról

A szó varázslatos eszköz a gyermek számára. A szabad fogalmazás lehetőséget biztosít ahhoz, hogy a teremtő képzelet játékait a szavakon keresztül formába öntesse, kivetíthesse. Ráérezhet arra, hogy a szavak fölött uralma van, általuk alakíthatja kapcsolatait, kitárulkozhat, megmutathatja önmagát.

A szabad fogalmazás a gyermek egyik legösztönösebb alkotó tevékenysége. Meséket, történeteket, ritmikus szövegeket talál ki a legváratlanabb helyzetekben: mesél, miközben valamilyen szerepet játszik, épít vagy süteményt süt. Rajzol vagy hintázik, ugrál a köveken vagy fára mászik. Mesél, amikor meglát az égen egy érdekes formájú felhőt, a földön egy tócsát vagy egy nyomot a hóban. Mesél magának elalvás előtt, hogy segíts álomba ringatni önmagát. Képzeletét hívja segítségül, ha valamiért szomorú és vigasztalódnia akar. Mesél mindig, csak a meséért. Álmodozik. Mindenről képes hosszasan, lélegzet elállítóan, varázslatosan mesélni: egy érdekes formájú kőről, egy öreg, odvas, girbe-gurba fáról, egy piciny bogárról.

Ezeket az improvizatív alkotásokat lejegyezve, illusztrálva, saját mese és ismeretterjesztő könyvek, dalos füzetek készülhetnek, melyek újra és újra elővehetők, elmesélhetők, átélhetők és ha akarjuk szabadon tovább is szövelhetők. Ezáltal az egyéni alkotások közösségi alkotásokká válhatnak, melyek közös rítusok, hagyományok kialakításához vezethetnek.

Egy-egy alkotás azáltal, hogy megörökítjük, és változatos formában beépítjük a csoport életébe (lerajzoljuk, eljátsszuk mimes játékkal, mozgással, bábokkal, zenét találunk ki hozzá, hangszereket készítünk, díszletet, jelmezt vagy társasjátékot, puzzle-t készítünk, stb.), az egyénnek, mint kitalálónak sikerélményt, az alkotás örömeinek érzését biztosítja és önbizalmat ad. A közösségnek körbejárható fogalmakat, megoldandó problémákat, változatos tevékenységeket biztosít. Az óvónőnek pedig megadja a lehetőséget, hogy olyan téma körbejárásával fejlessze a gyermekek képességeit, melyek ténylegesen belőlük, érdeklődésükből indul ki és ez biztosítja, hogy a gyermekek motiválttá váljanak a különböző, közösen kitalált tevékenységek elvégzésére.

d) A zenei alkotásokról

A zenei alkotások, improvizációk segítik a gyermeket ahhoz, hogy felfedezze az ember szavakon, mondatokon kívül is kifejezheti magát zörejek, hangok, ritmusok és dallamok segítségével. Ezek által is lehet kommunikálni, alkalmasak az önkifejezésre és egymásra figyelő tevékenységekre.

A zene az egyik legősibb kifejezési forma. Az ember már szervezetének működésében, mozgásában is magában hordozza a ritmust. Erre alapozva a gyermekek spontán mozgásaiból, a szervezet belső működésének megfigyeléséből kiindulva, fejleszthető a zenére való szabad mozgás, amely hosszabb-rövidebb improvizációkat eredményez. Ezek természetes módon egyszerre fejlesztik a zenei hallást, ritmusérzékenységet, a mozgáskoordinációt, a zeneértéshez és élvezetéhez szükséges képességeket. Elősegítik a képzelet szabad szárnyalását, mely komplex zenei átélést biztosít.

A szabad zenei önkifejezés azonban nem csak a ritmikus mozgásban nyilvánulhat meg. Kitalálhatnak a gyermekek rövidebb-hosszabb zenei improvizációt, ismert zenére új szöveget költhetnek és fordítva, valamint ismert játékokra, táncra új mozgásokat.

Az egyéni és csoportos zenélés élménye, az egyszerű zeneszerszámok készítése, megszólaltatása, saját testük, mint ritmushangszert használva, megalapozza a zene iránti érdeklődést és fogékonyságot.

A zenei, és általában minden improvizációhoz, ahhoz, hogy a gyermekek újat tudjanak létrehozni, ismerniük kell az adott terület technikai fogásait, formanyelvét. Teremteni, alkotni csak a már meglévő ismeretek, készségek, képességek újszerű összekapcsolásával lehet. Ezért fontos, hogy jól kiválasztott zenei és mozgásanyagokkal kerülhessen élő, közeli kapcsolatba a gyermek nap mint nap. Fontos szempont a gyermekek életkori sajátosságai, az egyéni képességek, és azok fejlettsége, az érdeklődési területeik ismerete. Más és más játék és dalanyagra, zenei élményre van szükség egy olyan csoportban, ahol a fiúk vannak többségben, ahol a lányok vagy ahol egyforma az arány. Másra van szükség, ha vegyes, esetleg speciális fejlesztéssel foglalkozó csoportban dolgozunk. Más az értékközvetítés tartalma egy nemzetiségi óvodában, más egy olyan faluban, ahol még élnek bizonyos népszokások, hagyományok. Természetes, hogy a magyarság tudat megalapozását a magyar szokásokon, hagyományokon, népművészeti és művészeti alkotásokon keresztül lehet a legtermészetesebb úton megvalósítani. Csak úgy, mint a különböző nemzetiségek kultúráját saját hagyományainak megőrzésével,

alkotásainak közvetítésével.

Az anyagválasztással segíthetjük az interkulturális és a multikulturális szemlélet megalapozását is, hiszen lehetőségünk nyílik arra, hogy a különböző művészi alkotásokból szabadon választhassunk és olyan követhető mintákat, variálható formanyelvet biztosíthassunk a gyermek számára, melyek valódi, humánus értékeket közvetítenek.

Zenei tapasztalatokat nem csak modellkövetéssel, vagy passzív zenehallgatás közben szerezhethetnek a gyermekek, hanem aktív részvétellel, személyes élmények által. A zenére nyitott és érzékeny magatartás felismerése a legtermészetesebben a különböző tevékenységeken keresztül történhet meg.

Az egyszerű hangszerek készítése, a velük való ismerkedés, különböző ritmusok, dallamok kialakítása, a mondókák, csúfolók, kiszámolók beépítése a mindennapi helyzetekbe, a népi gyermekjátékok, a tánc, a zenehallgatás, mind, mind izgalmas felfedezésekre lehetőséget adó tevékenység. Egy hangszer elkészítése (levél és fűzfa síp, diócsattogó és citera, csörgő, dobok, ritmusfák, vizespohár xilofon) jó játék, és egyben tapasztalatszerzési lehetőség. Egy-egy körjáték, tánc, verseny közösen átélt élmény, mely sikerélményhez, örömhöz juttatja a gyermekeket. A zenehallgatás segíti az álmodozás képességét, az alkotó fantázia fejlődését.

A szabad zenei alkotás és a zenehallgatás szorosan kapcsolódhat pl. a szabad szöveghez, ha a gyermek elmondhatja a zene által keltett érzéseit, a hozzákapcsolódó kitalált történeteit. Kapcsolódhat a szabadrajzhoz, ha a képzeletében megjelent képeket valamilyen módon kivetítheti a valóságban megalkothatja. A színpadi kifejezéshez, ha eljátszhatja, ábrázolhatja, vagy a szabad mozgáshoz, ha eltáncolhatja. A matematikai alkotásokhoz, ha a ritmust kirakhatja egy csíkban és térben, és így tovább. Ebből a rövid felsorolásból egyértelműen kiderül, hogy a különböző Freinet technikák egymással összekapcsolhatók, variálhatók, ezáltal egymás hatását felerősítik és elősegítik a komplex, sokirányú tapasztalatszerzést.

e) A szabad mozgásról

A testi nevelés célja a mozgás megszerettetése, a testkultúra, az egészséges életmód és életvitel megalapozása. Az óvodás korú gyermek lételeme a mozgás, nincs szüksége külön motivációra, hiszen képtelen nem mozogni. A fejlődésnek ez az az időszaka, mikor a legintenzívebben mindenküldő kényszer nélkül fejleszhető a mozgáskultúra. Ez nem csak a testi nevelés szempontjából fontos. Azért is, mert a mozgás, a beszéd és a gondolkodás fejlődésének, az önismeretnek, a reális énkép kialakulásának az alapja. Elsődleges feladatunk az önálló tapasztalatok, a mozgásos élmények biztosítása. A mozgás minden formája élményt nyújt, minden egyes új

feladat természetes kihívás a gyermek számára. A sikeres végrehajtás növeli az önbecsülését („én- képes - vagyok- rá”) és magabiztosságát.

A természetes környezetben történő szabad mozgás szinte semmivel sem pótolható. A szabad próbálkozások, sikeresen és sikertelenül végrehajtott cselekvések az elsődleges feltételei, hogy a gyermek alkalmassá váljon a váratlan helyzetben való biztos mozgásra.

A természetes környezet által biztosított lehetőségek felhasználása mellett szükség van arra is, hogy a gyermekek a csoportszobában és az udvaron a különböző mozgásformákat balesetmentes körülmények között, kedvük szerint gyakorolhassák, kipróbálhassák önmagukat, felfedezhessék testük összes lehetőségét. A szükséges feltételek megteremtése hosszú időt, átgondolt tervezést és következetes végrehajtást igényel az óvónőtől, óvodától. Egy változatos mozgásokra alkalmas galéria megtervezése, felépítése egy „dühöngő” tornaszerekkel való felszerelése, az udvar játékszereinek, eszközeinek bővítése nem csak az ötleteken múlik, de nagyrészt azon is. Lehet akadálypályát építeni kötélből, gyűjtött kövekből, farönkökből, ágakból is. A kidurrant autókerék, a kiürült kidobásra ítélt dobozok is motiválhatnak egy-egy mozgást, versenyjátékot. A gyermekekkel közösen végzett gyűjtő munka, a gyűjtemények sok esetben segíthetnek abban, hogy a meglévő lehetőségek, a felkínálható mozgásos tevékenységek körét minél változatosabbá, izgalmasabbá és ezáltal fejlesztőbbé tehessük.

f) A színpadi kifejezésről

A Freinet technikák közül az egyik legösszetettebb önkifejezési forma, mely magában foglalja, vagy foglalhatja az összes szabad önkifejezési formát és egyéb technikákat is. Igazi alkotó munka, amely a tervezéstől a kivitelezésig tarthat: a mese vagy a történet megírását a kísérő zene kiválasztását, vagy kitalálását, hangszerek, jelmezek, díszletek, vagy bábok elkészítését, a „színház” berendezését, jegyek, belépők, meghívók sokszorosítását, büfé felállítását, üdítők, sütemények elkészítését és magát az előadást is jelentheti.

Az óvodában ez a technika szorosan kapcsolódik a szerepjátékhoz, hiszen a célja nem a szerepeltetés, hanem maga a játék, az alkotás és a sokféle, jó hangulatú együttlét, mely a kivitelezés során valósul meg.

A kommunikációs technikákról

Ezek a legközismertebb Freinet technikák. Alkalmazásuk több szempontból is fontos, hiszen lehetővé teszi az zárt csoportkeret feloldását,

segítik az óvoda, csoport és a család kapcsolatainak fejlődését, az információ áramlását. A pedagógus munkáját azzal, hogy általuk segítőkre, társakra találhat. Kapcsolatba kerülhet távolabb élő emberekkel, akik levélben, csomagban elküldött ötletekkel, véleményekkel és tapasztalatokkal, egy-egy munkakártyával segíteni, gazdagítani tudják a nevelő munkát.

Az újság összeállítás, nyomtatás, csomagküldés, levélírás mind olyan technika, mely könnyen és természetes módon beépíthető az óvoda vagy a csoport életébe. Segítik, hogy a választható tevékenységek változatosabbá váljanak. Lehetőséget adnak arra, hogy motiváló helyzeteket teremthessünk, konkrétan megfogalmazható és megvalósítható célokat tűzzünk ki a gyermek elé. Bevezetésükkel megvalósítható az életközelség, általuk a gyermek megismerheti más emberek élményeit, örömeit, problémáit. Ötleteket kaphat új megoldási lehetőségekhez és tevékenységekhez.

Technikák a környezet tanulmányozására

A környezeti nevelés kiindulópontja minden esetben a szűkebb természeti és társadalmi környezet, ahol a gyermek él, ahonnan tapasztalatait, információit szerzi, ahonnan élményeit gyűjti, valamint a különböző magatartási és kommunikációs formákat, szokásokat, szabályokat megtanulja.

Egész lényét az érdeklődés, a megismerési vágy hatja át. A világ felfedezése, meghódítása motiválja fejlődését. Teljes érzelmi nyitottsággal, nagy intenzitással fordul a körülötte lévő élő és élettelen környezet felé. Érdeklődik minden jelenség, történés, tárgy, dolog, amivel csak kapcsolatba kerül.

Az élet pozitív és negatív élményei és az általuk keltett érzelmek ösztönzik őt az alkotásra, önkifejezésre. Más és más típusú tapasztalatokat gyűjt egy nagyvárosi környezetben élő gyermek, mint egy falusi. Míg az előbbi hamarabb kerül kapcsolatba a járművekkel, a közlekedéssel és a bevásárló központokkal, mint az állatokkal és az erdővel, addig utóbbinak mindennapi élménye a ház körül élő állatsereglet, a földművelés.

A pedagógus feladata, hogy segítse a gyermeket a világ felfedezésében és engedje, hogy élményeit szabadon kinyilváníthassa. Meg kell teremtenie a befogadás és a kiteljesedés harmóniáját, és ehhez minél több és változatosabb eszközt kell biztosítania.

Mivel az óvodás korú gyermeket az érzelmei irányítják, a természet megszerettetése, szépségének felfedeztetése, élő és élettelen csodáinak észrevételése is az érzelmein keresztül kell hogy történjen. Ha a csoportnak van egy fája, erdei tisztása, vagy csak egy bokra, esetleg minden gyermeknek van egy szép virága a csoportszobában, palántája az udvaron, amin nap mint nap figyelemmel kísérheti a változásokat, amiről saját maga gondoskodhat, amiért felelősséggel tartozik, akkor a természetet és az életet tisztelő magatartásforma beleívódik minden egyes gyermekbe.

A természettel való, érzelmekkel átszőtt, pozitív kapcsolat kialakulásának legtermészetesebb formáját maga a gyermek kínálja fel nekünk. Kíváncsisága, nyitottsága arra ösztönzi, hogy a világon mindent összegyűjtsön. Kincs számára a kő, a toboz, a lehullott falevél, egy szál virág, színes papírlap, kiürült flakon, egy félig égett gyertya. Ezekkel a tárgyakkal kísérletezni kezd, és ha ezekhez a próbálkozásokhoz a feltételeket megteremtjük, odafigyeléssel, érdeklődéssel, problémafelvető kérdésekkel ösztönözzük, akkor már meg is érkeztünk a következő Freinet technikához: a kísérletezéshez. Kísérlet az, ha a gyermek kipróbálhatja, hogy mi az, ami úszik a vízen és mi süllyed el, mitől ég a gyertya lángja és mitől alszik el. Kísérlet az is hogy milyen feltételek kelljenek ahhoz, hogy a magból virág legyen. És így tovább.

A belülről fakadó kíváncsiságból eredő gyűjtőszenvédély lassan átalakítható gyűjtőmunkává, amikor a gyermek már tudatosan egy-egy témához, fogalomhoz, felmerülő kérdés megoldásához, célirányosan keres, kutató anyagokat, eszközöket, képeket, könyveket, meséket és verseket után. Ez az önálló kutatómunka lehet az egyik alapja a már tudatos, személyes élményű ismeretszerzésnek.

Az ismeretátadás és ismeretszerzés individualizálása

A dokumentációról

A csoport életének megszervezése, az egyes gyermekek fejlődésének figyelemmel kísérése és a tudatos, tervszerű, egyéni fejlesztés elengedhetetlen feltétele, hogy a terveket, az ebből megvalósuló történeteket és azok hatását valamilyen formában rögzítsük. A dokumentációnak három különböző, egymással összefüggő, de más és más funkciót magában foglaló területe a tervezés, a megvalósult eredmények rögzítése, valamint az egyéni fejlődési ütem figyelemmel kísérése és a fejlesztés lehetőségei.

Az első dokumentum valójában a csoportnapló, amely tartalmaz minden olyan információt, amely a csoport életszervezésével, fejlesztésével kapcsolatos. Például csoportnévsor, jelek, életkori megoszlás, az egész évre szóló, kiemelt feladatok, képességfejlesztés területei, szokásalakítás, alapvető szabályok rendszere, hagyományok, napirend, hetirend, megtervezett témakörökön belül a körbejárható fogalmak, kérdések, probléma szituációk, tevékenységek, fejleszthető képességek köre és az érték közvetítés tartalma, valamint egy-egy tervidőszak értékelése.

A második dokumentum az „Élet-könyv”. Kötetlen, játékos, esztétikus formában tartalmazza az elmúlt eseményeket, az elkészült alkotásokat. Belekerülhet mindaz, amit a pedagógus, a gyermekek vagy a szülők fontosnak, megörökítendőnek tartanak. Például fényképek, gyermekmunkák, általuk írt mesék,

közös élmények, tréfás vagy komoly történetek, események, szabad szövegek, kedvenc versek, közösen elkészített ételek receptjei, saját szerkesztésű újságok egy-egy példánya, más csoportoktól kapott levelek, egy-egy ünnepre szóló meghívó és minden egyéb, ami a csoport számára élményt jelentett, amire emlékezni szeretnénk.

Ezt a könyvet a gyermekekkel közösen állíthatjuk össze és olyan helyen tarthatjuk, ahol mind a szülők, mind a gyermekek bármikor belelapozhatnak, nézegethetik.

egy vagy három évig végigkíséri a gyermek fejlődését. Készíthetünk táblázatot, melyben bejelöljük egy-egy készség, képesség, szokás, viselkedési forma fejlődését. Önmagunknak is összeállíthatunk egy szempontsort vagy kiválaszthatunk egyet a meglévők közül.

Mind a három dokumentációnál az a legfontosabb, hogy olyan formát dolgozzunk ki, mely valódi segítséget nyújt munkánkhoz, egyszerűen kezelhető, könnyen áttekinthető és értelmezhető.

A szervezés és a szövetkezeti élet technikája

a. A tevékenységek helyének megszervezéséről

Minden óvoda és minden csoport más körülményekkel és lehetőségekkel rendelkezik, ezért nem lehet és nem is szabad olyan objektív feltételrendszert (bútorzat, eszközök, szerszám, alapanyag, stb.) szabni, amely bárkit is - aki egyébként egyetért a program szellemével - elkedvetleníteni attól, hogy kövesse Freinet pedagógiai iránymutatását. A program rugalmassága elősegíti, hogy a mindenütt rendelkezésre álló alapfeltételekkel bevezethető legyen. A lehetőségek átgondolásával, átrendezéssel, sok-sok ötlettel, kreativitással, átgondolt, megtervezett fejlesztési tervvel és végrehajtással azonban elősegíthetjük, hogy egyre több tevékenységhez, technikához biztosíthassuk a gyermekekhez méltó feltételeket.

A Freinet csoportokra leginkább a műhelyszerű elrendezés a jellemző. Ez nem mást jelent, mint azt, hogy minden típusú tevékenységhez külön kisebb-nagyobb kuckókat, zugokat, meghitt sarkokat biztosítunk, ahol mindenszükséges alapanyag, szerszám, eszköz motiváló, esztétikus elrendezésben, elérhető helyen van. Az, hogy ki milyen műhelyt alakít ki, mindig a saját elképzelésétől függ. Ki lehet alakítani egy sarkot a beszélgető-körhöz, beszélgetésekhez, könyvek nézegetéséhez, az „elvonuláshoz. Egy másikat zenbe-bona saroknak, ahol a zaj és

ritmuskeltő hangszerek, a magnó, a kazetták vannak elérhető közelségben. Egy igazi, működő konyhát, vagy egy természetsarkot, ahol kísérletezni is lehet. Barkácssarok szerszámokkal, alapanyagokkal, bábszínházat és a dramatikus játékok helyét, és ahol mozgásos játékok játszhatók. Sorolhatnám még az ötleteket, de a legfontosabb az, hogy mindenkinek a saját körülményeit, lehetőségeit és céljait ismerve kell megterveznie, átalakítania és fejlesztenie a csoportját, óvodáját úgy, hogy nyugodt, derűs, esztétikus és tevékenységekre inspiráló környezetet biztosítson az eltérő igényekkelképességekkel, érdeklődéssel rendelkező gyermekek számára. ,

A csoportszoba és az udvar berendezése indirekt nevelési-oktatási eszköz, hiszen a fizikai elrendezés, a gyermekek egymástól való távolsága, a terem alakja, mérete, a kialakított zugok, kuckók meghatározzák a gyermek magatartását, az interakciós lehetőségeket, befolyásolják a tágabb értelemben vett tanulást.

2.sz. melléklet

Tervezés, értékelés az óvodában - Freinet technikával

A tervezés elengedhetetlen feltétele, hogy a gyermekek fejlődését, önfejlődését tudatosan segíthessük, életüket úgy szervezhessük, hogy az optimális körülmények biztosítva legyenek az önálló tevékenykedéshez, a felfedezéshez és az alkotáshoz. A tervnek figyelembe kell vennie a gyermek szükségleteit, személyes érdeklődését, életre alapozva, támogatja a fejlődését és egyben segíti a pedagógus tudatos fejlesztő munkáját. A helyi eltéréseket, az egyéni lehetőségeket és elképzeléseket figyelembe véve, nem lehet mindenhol egységes, mindenki által használható tervezési formát vagy tartalmat kidolgozni. Mindenki saját maga kell, hogy kialakítsa, mert ezzel segítheti, könnyítheti meg saját munkáját, és ez a tervezés legfőbb feladata.

Célja, hogy segítse a csoport életének megszervezését, a nevelési folyamatban résztvevők és a közöttük levő kapcsolatok fejlődését, harmóniát teremtsen a különböző fejlesztési területek között, és biztosítsa az egyensúlyt a pedagógus céljai, a szülő elvárásai és a gyermek vágyai között.

A tervezés négy szintje egymást kiegészítve és erősítve elősegítheti, hogy mind a gyermekek, mind a felnőttek igényei, ötletei valóra válhassanak.

1. Az általános éves terv, mely a pedagógus által összeállított útmutató. Többek között tartalmazza a kiemelt feladatokat, az alapvető szokásokat, szabályokat, képesség és részképesség fejlesztés területeit, a feltételrendszer fejlesztésének ütemezését, a feldolgozandó, előre ismert témaköröket, az ünnepeket, a már kialakult helyi hagyományokat, vagy az újonnan kialakíthatóakat, a szervezési feladatokat, a napi és heti rendet. Valamint minden olyan információt, amely segíti a csoport közös munkáját, az általuk kitűzött célok elérését.

2. Egy-egy időszakra, témakörre összeállított munkaterv, mely szólhat 5 napos, 10 napos, egy hónapos, vagy egy témakör feldolgozásától függő, előre meg

nem határozott időszakra. Mindenkinek magának kell megtalálnia azt az időszakot, melyben a leghatékonyabban tud gondolkodni, melyre előre tud tervezni. Az elmúlt évek tapasztalatai alapján a Freinet pedagógia szellemiségének leginkább a projekt jellegű tervezés felel meg, mivel lehetőséget biztosít ahhoz, hogy minden gyermek eredményes legyen valamiben, sikerélményhez jusson. Elősegíti, hogy egy fogalmat több irányból megközelítve, komplex megismerése, feldolgozása közben jöhessen létre az érték közvetítés, ismeretnyújtás és szerzés, a különböző készségek, képességek és a szokások fejlesztése. Egyensúlyt teremt a gyermekek és a pedagógus céljai, elképzelései, ötletei között.

A projekt sajátos életszervezési, tanulási egység, élménykör, tevékenységkör, melynek középpontjában egy-egy életből fakadó probléma, megismerésre, felfedezésre váró terület áll.

A projekt tartalmazza az alapvető kérdést, vagy azt a témát, amit különböző irányokból, különféle tevékenységeken keresztül szeretnénk megismerni. Magában foglalja a hozzákapcsolódó fogalmakat és azoknak a tevékenységeknek a felsorolását, melyek által elmélyítjük az ismereteket.

A feldolgozandó témák és fogalmak egy részét az óvónő javasolja a gyermekeknek, a másik részét azonban a gyermekek ötletei alapján választhatjuk ki. A közösen elfogadott téma projektjének elkészítésébe már az óvodás korú gyermek is aktívan be tud kapcsolódni. Természetesen a közös tervezésnél a gyermekek fejlettsége, tapasztalata, a különböző tevékenységek ismerete mind meghatározó.

Kiscsoportban, vagy vegyes életkorú csoport kicsinyeivel még csak elemeit valósíthatjuk meg.

A közös tervezés, projekt, nem más mint egy jó asszociációs játék, vagy egy izgalmas beszélgetés. A kiválasztott témáról, fogalomról mindenki elmondhatja, hogy mit juttat az eszébe, milyen valós élménye van vele kapcsolatban. Nagyon sok ötlet elhangozhat, hiszen például a vízről van, akinek az úszás, másnak a hajó, az eső a tempera kikeverése, a virágok locsolása a kagylók, a halak, a folyó vagy a sziget jut az eszébe. A fogalmak összegyűjtése a projekt elkészítésének első lépése. A második lépésben közösen kitaláljuk, hogy az így kapott fogalmakkal mit is tudunk kezdeni, milyen tevékenységeken keresztül tudjuk megismerni. A kagylóból lehet nyakláncot készíteni, róla gipszlenyomatot önteni, kirakós játékként használni, csörgőt készíteni, síkbeli és térbeli konstrukciókat, sorozatokat létrehozni. De lehet róluk könyveket, képeket gyűjteni és ebből tablót készíteni. Kitalálhatunk róluk meséket, történeteket. A gyermekek fantáziája nem ismer határokat.

Az általuk és általunk javasolt tevékenységeket összegyűjtjük, és az adott

fogalom köré írjuk. Hogy ez milyen formában - táblázat, jelrendszer, kép, stb. - történik attól függ, kinek mi segíti legjobban a gyakorlati munkát.

A harmadik lépésben a közösen kialakított fogalom és tevékenységekörhöz az óvónő hozzákapcsolja a tevékenységekben fejleszthető képességeket és azokat az értékközvetítési tartalmakat (mese, vers, zenehallgatás, művészeti alkotás) melyek belesimulnak az adott fogalomkörbe, illetve motiválják vagy változatosabbá teszik a tevékenységek végrehajtását.

Attól függően, hogy az adott téma mennyire sokirányú, hogy saját ismereteink milyen mélyek, a gyermekek életkori sajátosságai és érdeklődése mennyire engedi meg az elmélyülést, lehetnek 3-4 napra, több hétre, esetleg hónapra vagy akár egész évre szóló projektjeink.

3. A projektekkel szoros kapcsolatban van a napi terv, amely a projektekből közösen kiválasztott fogalom és az ahhoz kapcsolódó tevékenységek felsorolása. A napi terv a következő nap megtervezhető eseményeit, a szabadon választható tevékenységek körét tartalmazza. Az, hogy a gyermekek ezáltal mindig előre tudják a másnapi eseményeket, sokat segít abban, hogy minden nap várakozással telve lépjenek be az óvodába. Sokszor előfordul, hogy előre eltervezik, másnap mit is csinálnak, otthon anyagot gyűjtenek, könyveket, képeket keresnek, konkrét elképzelésekkel jönnek.

4. Az utolsó tervezési forma szoros kapcsolatban áll a projekttel és a napitervvel. Ez az egyéni munkaterv, mely egy-egy gyermek vagy kisebb csoport munkáját segítő technika. Akkor készül, amikor egy nagyobb, több fázisból álló feladatot vállalnak el a gyermekek. Tartalmazza a tevékenység befejezésének határidejét, hogy melyik nap, kinek milyen tevékenységet kell elvégeznie ahhoz, hogy a vállalt időre végezzenek. Egy színházi előadás, születésnap előkészület, vendégvárás, egy jelmez vagy ajándékba szánt falikép elkészítése mind lehetőséget biztosít az egyéni munkaterv készítéséhez.

Az értékelésről

A hatékony és tudatos fejlesztő tevékenység elengedhetetlen feltétele a folyamatos és rendszeres időközönként történő értékelés. Ez elképzelhetetlen ellenőrzés nélkül. A két fogalom egymástól elválaszthatatlan komplex tevékenységet jelent, magában foglalja az óvónő önellenőrző és önértékelő tevékenységét, valamint az egyes gyermekek fejlődésének a közösség alakulásának megfigyelését magának a pedagógiai programnak, vagy egy részterületének ellenőrzését értékelését.

Az óvónőnek nap mint nap végig kell gondolnia, hogy az adott napon, a közösen összeállított napi tervből az általa meghatározott fejlesztési feladatokból, az

önmagával szemben felállított elvárásokból, melyek valósultak meg és melyek maradtak el. Ezt segíthetik a rövid, tömör, lényeges információkat tartalmazó napi bejegyzések arról, hogy milyen tevékenységek közben, milyen képességeket, készségeket, szokásokat fejlesztett.

A folyamatos önellenőrzés és önértékelés mellett szükség van arra, hogy meghatározott időnként (pl. egy témakör feldolgozása után) végig gondoljuk, mit is értünk el valójában egy-egy gyermek illetve a közösség fejlődésében. Ezeket a tényeket írásban kell rögzíteni, hiszen csak ennek alapján lehet a következő tervidőszak reális fejlesztési tervét elkészíteni.

Az értékelés másik területe az, amikor a gyermekek illetve a csoport erőfeszítéseit, fejlődni és tenni akarását értékeljük, ezzel elősegítjük a reális én kép alakulását és a csoport tudat erősödését. A reális értékelés segíti, hogy harmonikus kapcsolatban lehessenek önmagukkal és a csoporttal. Az értékelésnek sokféle módja ismert. Van, amikor elég egy szemvillanás, egy mosoly, simogatás vagy egy haragos tekintet. Van, amikor négy szemközti, van, amikor a csoport előtti beszélgetések, magyarázatok, véleménynyilvánítások a leghatékonyabbak. Minden esetben meg kell találni az adott helyzethez és gyermekhez leghatékonyabb eljárást.

Az egyes gyermekek erőfeszítéseinek értékelése mellett a közösség fejlődésével egyre fontosabbá válik a közösségi magatartás és együttműködés értékelése is. Mind a gyermekek, mind a csoport értékelésénél két fő szabály van. Az egyik, hogy mindig mindenkit csak önmagával hasonlíthatunk össze. A másik, hogy minden helyzetben próbáljuk meg a pozitív elemeket kiemelni és értékelni, hiszen ezzel észrevétlenül segíthetjük az empátia és tolerancia képességének fejlődését. Bizalmat és biztonságérzetet közvetítünk, amely elengedhetetlen feltétele a folyamatos fejlődésnek a gyermek és a csoport szempontjából egyaránt. Egyben pozitív mintát, követendő modellt biztosítunk a gyermekek egymást és másokat értékelő tevékenységéhez, hiszen a gyermek is értékeli, azokban a spontán illetve tudatosan megtervezett és biztosított helyzetekben, amikor önmagukról, egymásról, az óvónőről, egy helyzetről, tevékenységről, hozzáállásról, viselkedésről szabadon véleményt nyilvánít.

A szakértő, vendégek, szülők értékelő tevékenysége vonatkozhat a tervezésre, az életszervezésre, az egész folyamatra vagy magára az egész programra.

Az értékelés alapja mindig a reális helyzetfelmérés legyen, melyhez a dokumentáció ismerete mellett magát a fejlődési és fejlesztési folyamatot kell megfigyelni, elemezni és kiértékelni. Az így kialakított helyzetképből kiindulva lehet csak az esetleges tévedéseket, hibákat korrigálni illetve a további célokat, feladatokat meghatározni, módosítani.

A Freinek technikák közül nem tértünk ki mindegyikre Van olyan melyről részletesebben írtunk, akad, amelyikről kevesebbet, illetve teljesen kimaradt. Ez nem azt jelenti hogy van olyan közöttük, mely egyáltalán nem használható az óvodában. A kidolgozott technikák azok, melyek leggyakrabban illetve alkalmakhoz kapcsolódva előtérbe kerülnek. Az adott témától, körülményektől függően, hol az egyik, hogy a másik válik hangsúlyosabbá. Aki ezt a programot választja az előbb vagy utóbb mindegyikkel kapcsolatba kerül, hiszen ezek a Freinek pedagógia szellemiségét életre ívó módszerek eszközei.

Bevezetésük tudatos, átgondolt tervező és szervező munkát, nagyon sok türelmet igényel, hiszen mire minden technikát életre tudunk kelteni az hosszú évekig tartó folyamat is lehet.

Pedagógus ötletei	Gyermekek ötletei	Napi terv
Virágformájú, mézes süti készítése	Sütemények díszítése cukorral	Virágformájú mézes süti készítése, díszítése cukorral (húsvéti asztali dísz)
Maroktál készítése agyagból	Virágok karcolása a tálba	Maroktál készítése, díszítése karcolással
Tulipán varrása	Felragasztása papírra	Kivarrt tulipánkép készítése
Tulipán hajtogatása	Szár készítése hozzá	Tulipánok barkácsolása (hajtogatás, festés, ragasztás)
Nyomdázás	Különböző virágformákkal	Ünnepi asztalra szalvéta, terítő díszítése, nyomdázása
Virágok palántázása		Virágpalánták elültetése a virágládákba
Mozgás, tárgyak kerülgetése	Pillangók tánca, zenére	Szabad mozgás zenére

TOLLÁSZKODIK A TAVASZ - április

A tevékenységek lehetőségét biztosító projektelemek

Ismeretszerzési tevékenységek					
Mi viláaunk	Hallható világ	Vizuális	Anyanvelv	Matematika	Testnevelés
Tavaszi gyümölcsök	Mondóka: Búzavirág	Képkialakítás: textilkép	Mese: A 12 hónap l	Halmazok rendezése	Rend gyakorlatok:
Tavaszi virágok	Badacsonyi rózsafán	(nyírás, Barkácsolás:	új Kányádi	számoosság szerint	irányok futás-járás:
hóvirág, ibolya, tulipán, nárcisz, orgona)	Koszorú Fű, fű, fű	memóriajáték készítése	S: Néma tulipán	Csoportosítás, válogatás.	Gimnasztika:
Tavaszi zöldségek	Dal: Eresz alól Méz, méz, méz Én kis kertet Zöld paradicsom	technika) Képalakítás: nyírás, (tavaszi	Süni kertészke -dik Zelk Zoltán: Tavaszi	Számlépcső 0- 9-ig Hosszúság, szélesség	Babzsák illetve labda Fő gyakorlat: gyorsuló futás
séták, kirándulások alkalmával gyűjtögetése;	Zh. Nincs széna, nincs szalma	virágos Barkácsolás: fejdíszkészítés	mese / Vers:	mérés különféle egységekkel	Kiegészítő gyakorlatok:
gyűjtögetése; tevékenységek a gyűjteményekből	Két szál pünkösdrózsa Vivaldi: Négy évszak	dramatizáláshoz (vegyes mintázás maroktól	Weöres Sándor: A medve töprengés e	Halmazalkotás, csoportosítás Halmazok bontása	Függés, hajítás terpeszállásból, kifeszített zsinór felett
I, bábkészítés	Zf. Ritmusérzék fejlesztése: egyenletes	varrás, technikájának gyakorlása	Zelk Zoltán: A kis kertész	többféleképp en Halmazok egyesítése,	játékok Csapatversengések Különböző
agyaqozás, nyomatkészítés	mondóka ritmus összekapcsolása	szabad növényekkel	Vh: Csoóri Sándor: Tavaszi	hozzátevés, elvevés, ugyanannyiv á tétel	szabályjátékok Baglyocska
válogatások	A motívumok kiemelése		bodzavers		közösen kitalált mozgásos
piacos játék	tapssal, járással.		Gazdag E: Kinyílt a nefelejcs	Halmazok képzése Ítéletek	Mozgás zenére
csokrok, tálak összeállítása	Ritmus-és dallamvisszhang		Fésűs Eva:		

utazás buszon	Zenekar		Kertész leszek		
virágrendezés	Játék a hangszerekkel		Önálló alkotások, mesék		
saláta készítés sütemény készítés			lejegyzése, önálló mesemond ás		
növények ültetés, vetés időjárás jelentés figyelemmel kísérése hőmérséklet mérés					

4.sz. melléklet

Terézvárosi Önkormányzat Óvodája
JÁTÉKVÁR
1062 Budapest, VI., Lendvay u. 24.

JEGYZŐKÖNYV

Tárgy: Nevelői értekezlet – tanévzáró

Helye: Nevelőtestületi iroda

Ideje: 2007. 07. 04.

Jelen vannak: Balogh Bálintné intézményvezető
Kis Ágnes
Baksay Lászlóné
Becsei Zsolt
Csát Hajnalka
Csomor Katalin
Horváth Szilvia
Kiss Anita
Kustra Erika
Mészáros Éva
Osváth Emese
Szatmáriné Pfarcz Éva
Szojka Diána Noémi
Tóth Viktória
Várvári Tünde

Napirendi pontok:

1. Önértékelési szempontsor alapján éves munka értékelése
2. Program felülvizsgálatának, szakértői vélemény alapján történt átdolgozásának ismertetése

3. A nyári ütemterv elkészítése

1. Kiscsoport: Horváth Szilvia:

- éves munkáját jónak ítéli meg. Mind a kollégákkal, mind a gyerekekkel jó a kapcsolata. Gyermekvédelmi felelősként van egy hiánya, nem mérte fel a II. félévben a gyerekeket.

Tóth Viktória

- Munkáját a mindennapokban tehetséggondozás, felzárkóztatás, beilleszkedés megkönnyítése terén eredményesnek tartja.

Kiscsoport: Csomor Katalin:

- Új kollégájával az együttműködést jónak ítéli. Év elején kitűzött céljait sikeresen valósította meg. Munkájában következetes

Mészáros Éva:

- A követelményeknek megfelelőnek és színvonalasnak ítéli meg munkáját. Személyisége pozitív, ezért kapcsolata a szülőkkel, gyerekekkel, kollégákkal jó. Pontos, tartja a határidőket. Faliújság felelősi munkáját az utóbbi időben kicsit elhanyagolta.

Középső csoport: Kis Ágnes:

- Két helyen kellett helytállnia, úgy érzi, hogy önmagához képest ezért nem tudta a 100%-ot nyújtani. Felzárkóztatást és tehetséggondozást a zenei képességek, anyanyelvi és a vizuális képességek területén tudta leginkább kifejteni.

Várvári Tünde:

- Kollégájával nagyon jól tudott együtt dolgozni. Ő a matematikai, mozgás és alkotó képességek fejlesztését és tehetséggondozást végezte.

Középső csoport: Kustra Erika:

- Célja: az intézmény sikeres működtetése. Fogékony az új iránt. Nyílt, őszinte, felvállalja a konfliktusokat, de kezeli is, ha a kolléga együttműködő. Számára a gyermek az első. Közvetlen kollégájával együttműködését jónak ítéli.

Becsei Zsolt:

- 1 éve dolgozik itt, nyitott az új iránt, kollégájával jó az együttműködése. Szabálykövető, következetes munkájában. Fő célja a gyermekek konfliktus kezelésének elősegítése.

Nagycsoport: Kiss Anita:

Szatmáriné Pfarcz Éva:

- Hozzáállása a gyermekekhez és a kollégákhoz pozitív. Konfliktuskezelése és felvállalása sokat fejlődött. Freinet technikákat sikeresen alkalmazott a készségfejlesztések terén.

Szojka Diána Noémi:

- Az év számára az ismerkedés, alkalmazkodás jegyében telt. Együttműködése a kollégákkal jó. Vizuális képességek fejlesztése az erőssége. Délutáni szabadidős tevékenységek szervezése volt a feladata még, amit...

Baksay Lászlóné:

- Ilyen rövid idő alatt beilleszkedett a csoport életébe. A gyerekek és a kollégák elfogadták. Az új program szerinte is nagymértékben elősegítette a gyermekek fejlődését.

Osváth Emese:

- Pedagógiai asszisztensként dolgozott. Felzárkóztatást és tehetséggondozást, főleg vizuális képességek fejlesztésében végzett. Gyermekekhez és kollégákhoz pozitív a hozzáállása.

2. Osztály: Csát Hajnalka:

- Köszöni a kollégáknak, hogy visszatért a hite a pedagógusi hivatásban. Kitűzött céljait sikerült megvalósítani. Módszerei gazdagodtak. Igyekezett kollégáját segíteni. Sokat fejlődött munkája az egyéni fejlesztés területén.

Balogh Bálintné: Nem értékeli a pedagógusokat, de nem látja olyan problémamentesnek és pozitívnak a képet, mint ahogy a testület megfogalmazta az önértékelésben.

Jogutódlás augusztus 31. időpontja miatt nem tud konkrét jövőképet mondani.

15 fő pedagógus kell a 19 fő helyett, tehát 4 fő munkahelye megszűnik.

Következő tanévre beiratkozott gyermekek száma 174 fő. Felvehető gyerek 155 fő, de megkérik a + 10 %-ot.

Új beiratott gyermek 71 fő.

Csoportmegoszlás a 2007/2008-as tanévben

2 kiscsoport	1.	26 fő (13 fő kezdő létszám)	emelet
	2.	24 fő	fsz.

2 középső csop.	1.	20 fő	emelet kisterem
	2.	22 fő	fsz.
2 nagycsoport	1.	30 fő	emelet
	2.	26 fő	fsz.
1 vegyes csop.		26 fő	emelet új terem (Bajcsy)

A kötelező tisztasági festésen kívül a teljes emeletet felújítják.

Zárás előtt össze kell csomagolni a csoportokat.

2. Program felülvizsgálatával – szakértői vélemény alapján történt – átdolgozásának ismertetése

1. Témakörök átgondolásának felvetése
2. Fejlődés várható eredményeinek kimenetele
 - egészséges és kultúrált viselkedés terén
 - érzelmi nevelés és szocializáció terén
 - értelmi fejlődés, nevelés megvalósítása terén
 - játék terén
 - munka terén
 - tanulás terén: mozgás
 - kommunikáció
 - környezet (mi világunk)
 - hallható világ (ének-zene)
 - vizuális világ (ábrázolás)

Esélyteremtő nevelés (SNI) - új törvény ismertetése

- cél és feladat újra átbeszélése

JÁTÉKVÁR gyakoriságának megbeszélése, eddigi tapasztalatok alapján

Baksay Lászlóné: - MIP nem jelöli

- milyen tanulás technikai módszert választ a nevelő tantestület a jövőben?
- Tevékenység központú vagy reform pedagógia felé haladunk-e?
- Hol az a kör, amelyben a napi működés meghatározódik?

(Működési keretek nincsenek meghatározva.)

- Javaslat: működési szabályok meghatározása pedagógusok behatárolása a jövőben való értékeléshez.

Program elfogadás: 15 fő elfogadta

0 fő ellene

0 fő tartózkodó, tehát **egyhangúan elfogadva.**

3. Nyári ütemterv elkészítésével az intézményvezető megbízza az intézményvezető-helyettest.

Kmf.

Jegyzőkönyvvezető

Intézményvezető

Terézvárosi Önkormányzat Óvodája
JÁTÉKVÁR

Az intézmény aktualizált Játékvár Helyi Nevelési Programját elolvastuk, megismertük, a benne foglaltakkal egyetértünk..

A Szülői szervezet nevében:

Budapest, 2007. június 13.

Héviziné Molnár Csilla
SzMK vezető

Terézvárosi Önkormányzat Óvodája 1062 Budapest, VL, Lendvay u. 24

ESZKÖZ-, ÉS FELSZERELÉS JEGYZÉK

2007

Megnevezés	Előírt	Tényleges	Hiány	Többlet
Csoportszoba	6	6		
Tornaszoba	1	1		
Logopédiai foglalkoztató	1	1		
Játszó udvar	1	1		
Óvodavezetői iroda	1	1		
Vezető helyettesi iroda	1		1	
Gazdasági iroda	1	1		
Nevelő testületi szoba	1	1		
Orvosi szoba	1	1		
Gyermeköltöző	6	6		
Gyermekmosdó, WC	6	6		
Felnőtt öltöző	1	1		
Elkülönítő szoba	1	Lásd orvosi		
Melegítő konyha	1	1		
Tálaló. Mosogató, felnőtt étk.	1	1		
Felnőtt mosdó	1	3		
Felnőtt WC	1	6		
Mosléktároló	1	1		
Egyéb raktár	1	1		
Szertár	1	2		
GYEREMEK LÉTSZÁM /csoportszoba				
óvodai fektető	130	130		
Gyermekszék	130	130		
Fényvédőfüggöny	40	35	5	
Szőnyeg	18	18		
Játéktartó szekrény v. polc	12	12		
Fektető tároló	130	130		
Élősarok állvány	6	6		
Hőmérő	18	18		
óvodapedagógusi asztal	6	6		
Felnőtt szék	12	12		

Eszköz előkészítő asztal	6	6		
Textiltároló szekrény	6	6		
Edény és evőeszk. tároló sz.	6	6		
Szeméttartó	6	6		
TORNASZOBA				
tornapad	2	5		
Torna szőnyeg	1	2		
bordásfal	2	8		
Többfunkciós mászó készlet	1	3		
LOGOPEDIAI FOGLALKOZTATÓ				
Tükör	1	1		
Asztal	1	1		
Szék	2	2		
Szőnyeg	1	1		
JATSZÓ UDVAR				
Kerti asztal	6	6		
Kerti pad	12	12		
Babaház	6	2		
Udvari homokozó	6	2		
Takaró háló	6	2		
ÓVODAVEZETŐ (IRODA)				
Ivóasztal és szék	1-1	1-1		
Tárgyalóasztal	1	1		
Szék	2	6		
Telefon	1	1		
Könyvszekrény	1	1		
iratszekrény	1	1		
GAZDASÁGI IRODA				
Asztal	1	1		
Szék	1	1		
Lemezszekrény	1	1		

Számítógép-asztal és szék	1-1	1-1		
Ivógép	1	1		
Fax	1	1		
Számítógép, nyomtató	1	1		
NEVELŐ TESTÜLETI SZOBA				
Fiókos asztal	13	13		
Szék	13	13		
Könyvtári dokumentum	500	1050		
Könyvszekrény	2	4		
Tükör	1	1		
Mosdókagyló	1	0		
ORVOSI SZOBA /előírás szerint: 26/1997.(9.3.)NM.rend.szerint! GYERMEKÖLTŐZŐ				
öltözőrekesz	130	110		
öltözőpad	130	110		
GYERMEKMOSDÓ, WC				
Törülközőtartó	130	110	20	
Falitükör	22	18		
Fogmosó tartó polc	130	110	20	
TISZTÁLKODÁSI ÉS EGYÉB FELSZERELÉSEK				
Egyéni tisztálkodó szerek	156	134		
Tisztálkodó felszerelések	28	28		
Fésű tartó	6	6		
Törülköző	468	402		
Alátét (abrosz)	130	110		
Takaró	130	130		
FELNŐTTEK MUNKAVÉGZÉSÉHEZ SZÜKSÉGES ESZKÖZÖK				
Szennyes ruha tároló	1	1		
Mosott ruha tároló	1	1		
Mosógép (automata)	1	2		
Vasaló	1	3		
Vasaló állvány	1	1		

Szárító állvány	1	1		
Takarító eszközök	1	3		
Kerti munkaeszközök	1-1	1-1		

A NEVELŐ MUNKÁT SEGÍTŐ EGYÉB ESZKÖZÖK

Videó	1	4		
Televízió	1	4		
Magnetofon	2	4		
Diavetítő	1	1		
Vetítővászon	1	2		
Hangszerpedagógusoknak 1		3		

EGÉSZSÉG ÉS MUNKAVÉDELMI ESZKÖZÖK

telminta üveg	25	25		
Mentőláda	1	2		1
Gyógyszerszekrény zárható	1	1		
Hűtőgép	1	3		
Porszívó	1	2		

A NEVELŐ MUNKÁT SEGÍTŐ JÁTÉKOK, ESZKÖZÖK

Különféle játékformák	39-39	47-54		
Ének-zene, énekes játékok, hangszerek	39	45		
Anyanyelvi fejlesztő játékok	39	207		
Értelmi képességeket és kreat.	39	45		
Ábrázoló tevékenységet fejt.	130	130		
Természeti, tárgyi, emberi környezet megismerését segítő	130	110		
Munka jellegű tevékenységek eszközei	39	51		

Budapest, 2007. június 13.